

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

R E F E R A T

REPRESENTANTSKAPSMØTE

25. JUNI 2003

Arbeiderbevegelsen
Arkiv
og
Bibliotek

331.81(481)1

Repr.

2. 2X

INNHOLDSFORTEGNELSE

	Side
Taleliste.....	2
Åpning.....	3
Godkjenning av møteinnkalling.....	3
Godkjenning av dagsorden.....	3
Godkjenning av forretningsorden.....	4
Møteledelse.....	4
Utdeling av kunstnerprisen.....	5
Suppleringsvalg til Sekretariatet	7
Beretningen 2002	8
Regnskapene 2002.....	10
Organisasjonsutredningen.....	18
Utdeling av kulturprisen.....	23
Ny lov for arbeidslivet.....	24
Utviklingen i arbeidsmarkedet.....	36
Avslutning.....	39
Navneliste.....	40

Agenda

TALELISTE

Godekveller

Repr. 31 – Hogstad, Bård – FO

Repr. 28 – Ullmann, Boye – FF

Repr. 120 – Iversen, Ulf – Nordland fylke

Repr. 10 – Berg-Hansen, Trond – EL & IT

Repr. 45 – Jervell, Claus – HRAF

Repr. 98 – Sønsterud, Tone – NTL

Repr. 28 – Ullmann, Boye – FF

Repr. 30 – Siv Karin Kjøllmoen – FO

Repr.111 – Røed, Marit Sørle – Telemark fylke

Repr. 23 – Helland, Jarle – FF

Repr.108 – Hansen, Størk – Oppland fylke

Godekvelling av medlemstilkalling

Det første av godekvelling av medlemstilkalling. Tilkalling for venter ut 07.03. og medlemstilkalling av medlemstilkalling i styring og dette lag ut for. Jeg spør om det noen medlemmer til medlemstilkallingen? Det er det ikke.

Godekvelling av dagorden

På vegne av Sekretariatet foreslår vi følgende dagorden:

1. Årsberetning
2. Utvalgte av sekretariatet
3. Suppleringsvalg av sekretariatet
4. Beretning
5. Rapport
6. Utvalgte av sekretariatet

Åpning

Gerd-Liv Valla:

Kjære Representantskap! Det er en glede for meg å ønske velkommen til årets 3. møte i Representantskapet. Tradisjonen tro; så er hovedsaken i dag behandling av beretning og regnskap for 2002. I tillegg så har vi ønsket å gi Representantskapet orientering om status i to viktige saker; nemlig organisasjonsutredningen og ny lov for arbeidslivet.

Vi inviterer og Representantskapet til å være med på å vedta en uttalelse om utviklingen i arbeidsmarkedet, og har den glede å dele ut 2 kulturpriser.

Det skjer stadig endring i LO sin organisasjon, og derfor skal vi og på dette møte her ha 2 suppleringsvalg til Sekretariatet.

Norsk Arbeidsmandsforbund har hatt landsmøte og valgt ny ledelse og herunder ny forbundsleder etter mangeårig medlem i LOs Sekretariat, Arnfinn Nilsen.

Arbeidsmandsforbundet har valgt Erna C. Dyrge som ny leder. Gratulerer Erna og takk for innsatsen Arnfinn!

Så har det vært stiftelsesmøte i det ny fagforbundet. Dannelsen av det nye fagforbundet er jo et eksempel på at fagbevegelsen er i endring, og at vi tar offensive grep for å møte motkreftene og for å stå sterkere i å forsvare utviklingen av våre medlemmers lønns- og arbeidsvilkår. Sammenslutningen av Norsk Kommuneforbund og Norsk Helse- og Sosialforbund er en styrke for medlemmene i de to tidligere forbundene. Det er en styrke for hele LO-fellesskapet. Da tenker jeg ikke bare på medlemsveksten, men det er selvsagt flott å kunne ønske 55.000 nye medlemmer velkommen i LO. Det er flott at LOs medlemstall nå er økt til 855.000. Like flott synes jeg det er at vi har fått ei yrkesgruppe som øker bredden og mangfoldet i vår organisasjon. Dermed og vår samlede styrke. Vi vil ønske fagforbundet lykke til! Vi ser fram til et godt samarbeide, og gratulerer samtidig den nyvalgte ledelse med Jan Davidsen og Tove Stangnes i spissen! Til Tove spesielt, du er her, og vi skal behandle din plass i Sekretariatet etterpå., men jeg vil allerede nå ønske deg hjertelig velkommen i LO og i LOs Representantskap!

Da kjære Representantskap går vi løs på konstitueringen.

Godkjenning av møteinnkalling

Det første er godkjenning av møteinnkalling. Innkalling ble sendt ut 07.05. og saksdokumentet er deretter kommet i sending og dels lagt ut her.

Jeg spør da er det noen merknader til møteinnkallingen? Det er det ikke.

Godkjenning av dagsorden

På vegne av Sekretariatet foreslår vi følgende dagsorden:

1. Åpning
2. Utdeling av kunstnerprisen
3. Suppleringsvalg til Sekretariatet
4. Beretning
5. Regnskap
6. Utdeling av kulturprisen

7. Organisasjonsutredningen
8. Ny lov for arbeidslivet
9. Utviklingen i arbeidsmarkedet

Er det forslag til endringer i dagsorden eller kan vi godkjenne den? Det kan vi og da er dagsorden godkjent.

Godkjenning av forretningsorden

Så har vi godkjenning av forretningsorden. Forretningsorden er da uforandret i fra tidligere Representantskapsmøte og jeg regner med at som før så er det ingen som ønsker at den skal leses opp. Da spør jeg kan vi godkjenne og kjøre møtet etter utsendte forretningsorden? Det kan vi, da er forretningsorden godkjent.

"Forslag til forretningsorden er uforandret fra tidligere representantskapsmøter:

1. Møtets forhandlinger er åpne i den utstrekning Representantskapet ikke vedtar noe annet.
2. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Unntatt fra innledningsforedrag, begrenses talletiden til 10 minutter første gang og 5 minutter andre gang.
Til forretningsorden gis ordet bare 1 gang og høyst 1 minutt for hver sak. For øvrig kan det stilles forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere.
3. Forslag leveres skriftlig og skal være undertegnet med vedkommendes navn. Ingen nye forslag kan tas opp etter at strek er vedtatt. Forslag som ikke har tilknytning til den godkjente dagsorden, kan ikke behandles.
4. Alle vedtak skjer med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 10 representanter forlanger det, foregår avstemmingen ved navneopprop.
5. I protokollen innføres bare forslagene og avstemmingene samt vedtakene. Såfremt Representantskapet ikke forlanger protokollen opplest, gis Sekretariatet fullmakt til å godkjenne protokollen."

Valg av dirigent

Så skal vi ha noen til å lede dette møtet og på vegne av Administrasjonen foreslår jeg da at Roar Flåthen leder dette møtet. Har noen andre forslag? Er noen imot det? Det er det ikke. Da er Roar møteleder.

Før jeg overlater klubben til deg Roar, så har jeg et særdeles hyggelig oppdrag. Det er med bakgrunn i at vi jo har innstiftet en kunstnerpris som vi deler ut til helt spesielle personer. Leder av LOs Kulturutvalg Per Gunnar Olsen har sykdomsforfall, og da skal jeg i hans sted få æren av å presentere prisen og prisvinneren.

Utdeling av kunstnerprisen 2002

Gerd-Liv Valla

Fra kunstnerprisens statutter så leser vi følgende sitat:

"Kunstnerprisen tildeles utøvere innen bildende kunst, musikk, litteratur, teater, dans, film osv. Prisen skal være en anerkjennelse av talent og formidlingskraft og gis til utøvere som gjennom sitt virke og engasjement er til inspirasjon for andre utøvere med røtter i arbeiderbevegelsen. Prisen skal gis til utøvere som beriker vår hverdag og som gjennom sin kunst bidrar til å heve kvalitet og status for en levende kultur hvor arbeiderbevegelsens verdigrunnlag fremheves."

Kulturutvalget har fått inn en rekke forslag.

Postkom i Vestfold og Telemark har fremmet forslag til vinner av LOs Kunstnerpris for 2002 og sier bl.a. dette om prisvinneren:

Prisvinneren har hele sitt liv som forfatter og humorist hatt et skrått blikk på samfunnet og samfunnsutviklingen. Hans evne til å bruke humor får oss til å tenke på hvordan vi selv ser på samfunnet og samfunnsutviklingen. Han har et klart standpunkt mot rasisme og hans evne til å sette ord på hva rasisme egentlig er uten å være fordømmende, er ganske unik.

Prisvinneren er en "moden" herre, født i 1926. Han er tegner og forfatter og er hyppig brukt som radiokåsør. Hans underfundige tekster og svært spesielle tekster utgjør en egen form for humor som gleder mange. Han er bl.a. kjent for sine mange opptredener som "Pensjonist Bråthen på gamle Hammersborg".

De siste årene har han hatt nært og spennende samarbeid med musikeren Lars M. Myhre, hvor han helt klart viser at dette er en "herre" som ikke er redd for å gå nye veier!

Nå skal jeg bekrefte det hele salen antakelig har skjønt:

Kunstnerprisen for 2002, som er en sjekk pålydende kr 25 000,- og et bilde av Arild Nykvist, går til **Odd Børretzen**.

Odd Børretzen:

"Hva skal man si? Tusen takk kan man si. Etter å ha levd et helt prisløst og ganske upåaktet liv – nesten 2, så kom jeg opp i en stim av priser for noen få år siden. Det har blitt mange og ble da ærlig og redelig like forbløffet hver gang, men jeg elsker å få priser naturligvis. Blant annet på grunn av begrunnelsene. Fordi at de som akkurat har valgt meg, de må lage et skikkelig alibi og da blir jeg tillagt egenskaper som forbløffer meg hver gang. Jeg blir helt svimmel av dem og meget høy på pæra etter hvert at jeg nok ikke er til å være i hus med lenger. Det har gått til nå. Jeg har også lest dette med bakgrunnen i arbeiderbevegelsen. Hadde ikke tenkt å rope det før akkurat nå, når saken er i orden. Saken er; jeg har **ikke** noen bakgrunn i arbeiderbevegelsen. Nesten tvert i mot. Mitt første inntrykk av arbeiderbevegelsen var at det var en meget tvilsom ting, fordi jeg hadde en dypt borgelig/kristelig/småborgelig bakgrunn.

Da jeg ble politisk bevisst i ca. 1930, da var jeg 4 år, så gikk den bevisstheten stort sett ut på en stor angst for arbeiderbevegelsen. De ville selge Norge til Sovjet og henge alle folk som ikke hadde slips, tror jeg nærmest. I lykttestolpene og blodet skulle renne, prester skulle myrdes. Faren min var ikke prest, men det var ikke langt unna og vi kjente flere prester.

Synes at det var leit at de skulle henges opp der. Lurte på hvor lenge de måtte henges før de ble tatt ned, så de kunne gå hjem å drikke kaffe. Alle de prestene jeg visste om de drakk mye kaffe.

Så har jeg da langsomt begynte å tvile på dette da, men min overbevisning kan kanskje være interessant. Dere har altså innført at dere deler ut kulturpriser. Min første overbevisning som ble litt ordentlig kom av et maleri av Theodor Kittelsen det nær sagt pussig nok. Han tegnet en del andre ting enn å tegne troll og nisser. Han hadde et maleri som het "Streik" som jeg så i en bok. Det forestilte et ganske mørkt mahognikontor med vindu ut mot noe som kan være et sagbruk eller en annen bedrift. Så sitter det to; hadde inntrykk av at de hadde på seg kjole og hvit. I hvert fall var de svart og hvit og meget ulastelig antrukket. De sitter bak et mahogni bord og ved døren står en gruppe arbeidsfolk med lua i hånda. De der to bak bordet klarte å, synes jeg, på bilde å se ned på dem selv om de satt, så lot det seg gjøre. Det fikk i hvert fall Kittelsen til. En av de arbeidsfolk; han hadde et langt skjegg, hadde hatt ikke lue, men hadde hatten i handa og minnet slående på min egen bestefar som jeg satt stor pris på. Jeg synes at dette måtte være helt galt at min bestefar skal stå der med hatten i hånda, når de "gjøkene" sitter og ser ned på ham. Da ble jeg tilhenger av arbeiderbevegelsen etter det. Jeg tror ikke at min bestefar som var fisker på vestlandet at han var medlem av noen organisasjon i det hele tatt. Regner med at han stemte Arbeiderpartiet, men jeg vet det ikke. Kan hende det var noe annet, men det får jeg aldri greie på, slik er det. Sånn at jeg føler meg egentlig fortjent og selv om jeg altså hver gang blir like forbløffet. Dette gjør jeg fordi jeg er bedt om på forhånd ellers så pleier jeg ikke å dytte på med noe videre sånn. Jeg skal da hele tiden med bakgrunn i min forbløffelse, så vidt jeg vet skrevet forferdelig lite om arbeiderbevegelsen. Jeg har en jeg skulle dra, men først er jeg ikke sikker på hvordan LOs holdning til krigen i Jugoslavia var? Min var veldig negativ. Lars Martin Myhre og jeg ble bedt om å være med på en konsert i Oslo Domkirke en gang. En konsert som da var vi i krig med Jugoslavia. Med vår kristne og gudstroende Statsminister. Han var til stede sammen med Kongen og jeg vet ikke hvem som ikke var der. Det skulle være en slags lojalitetserklæring overfor de jugoslaviske folk. Så skrev jeg en tekst som vi framførte og det ble veldig stille i det Statsministeren så strengt på meg hele tiden hadde jeg inntrykk av, men det er mulig at han tenkte på noe helt annet. I hvert fall er den sånn:

"Det er vi som er englene nå som ville alt vel.

Som mente det godt. Vi svever høyt oppe.

Svever som engler – nesten som Gud – høyt der oppe over Balkan.

Vi er godhetens engler som vil alle vel. Som mener det godt. Som mente det godt.

Strenge som Gud i det høye. Høyt over Balkan.

De lever der nede. Er det barn eller djevler, maur eller folk langt der nede i mørket?

Det er mørkt over Balkan.

Vi er godhetens grusomme, gråtende engler som slipper vårt kjærlighetsbudskap, men de forstår ikke at vi mener det kjærlig.

De forstår ikke at de er gode. At de mener det godt - at vi mente det godt.

Er det rart at vi gråter? Høyt over Balkan svever vi som sorgtunge gråtende engler, nesten som Gud."

Så har jeg også skrevet noe som har med arbeiderbevegelsen som nesten er blitt en "sleger".

Den skal egentlig synges, men jeg kan dra den som den er;

"En gang brukte Statsministeren sykkel til jobben her i landet. Han hadde sykkelklemmer nederst på buksene. Om søndagen gikk han på skitur med anorakk og nikkere og Verna var med og kanskje Trygve og ungene. De hadde primus og Kongen tok trikken og betalte voksen billett, hvis han ikke var over 67 år, eller var det 70 den gangen?

Hvor ble det av anorakkene, tøflene og strikkejakkene?

Hvor ble det av termosflasken, gnagsårene og rumpetaskene?

Hvor? Hvor? Hvor ble Einar Gerhardsen av?

En gang mente vi at alle skulle være helt like.

Selv om vi skjønte at folk på gulvet måtte være litt likere enn folk som var rikere.

En gang trodde vi at folk med penger måtte dø omtrent på samme måten som folk med fast lønn og i de samme slags sykehussenger.

Hvor ble det av de gammeldagse rettferdighetsidealene? At alle skulle behandles **helt** omtrent likt i rettssalene?

Hvor ble det for eksempel av likhetstanken? Hvor er det egentlig blitt av Husbanken?

Hvor? Hvor ble det av Inger Louise Valle? Hun var nemlig Justisminister og trodde at det fantes andre midler mot kriminalitet enn å bure folk inn i firkantede rom av armerte betong.

En gang trodde vi at aksjonærer var en slags dyr som bodde i Amerika sammen med sigarer, markedslover og blåfrossene negere som stod å pustet hvit damp og varmet hendene rundt bål på gate i Debrongs eller Bowrey.

Hvor er det blitt av det flowerpower og make love not war?

Hvor er det blitt av drømmen om den varme, vakre og vennlige verden?

Som sagt; Hvor er det blitt av anorakkene, tøflene og strikkejakkene?

Hvor ble det av termosflaskene, gnagsårene og rumpetaskene?

Hvor? Hvor? Hvor ble Einar Gerhardsen av? Og forså vidt hvor ble det av Finansminister Per Kleppe?

Hvor ble det av motkonjunkturpolitikken? Når kom markedsloven svømmende fra den store verden? Hvor ble det av drømmene om den store rettferdige velferden?

Hvor? Hvor? Hvor ble det egentlig av oss? "

Igen: TAKK!"

Gerd-Liv Valla:

Stor takk til Odd Børretzen, og da gir jeg klubba videre til Roar..

Suppleringsvalg til sekretariatet

Roar Flåthen:

Takk for det. Da går vi over til behandlingen i forhold til den dagsorden vi nå har godkjent.

Da er det suppleringsvalg til Sekretariatet som står for tur.

Det første suppleringsvalget gjelder det nye fagforbundet, der er innstillingen at Tove Stangnes går inn som Sekretariatsmedlem nr. 8. Jeg regner med at Representantskapet kan godkjenne det? Det kan vi. Da er du enstemmig valgt Tove.

Det andre suppleringsvalget er Norsk Arbeidsmandsforbund som har hatt sitt landsmøte, og Erna Dyrge har gått inn som leder og overtar da også plassen i Sekretariatet etter Arnfinn. Regner med at Representantskapet også kan godkjenne det? Det kan vi. Velkommen også til Erna.

Beretningen 2002

Roar Flåthen:

Da går vi over på beretningen. Den er da utsendt og jeg foreslår at vi da på vanlig måte tar avsnitt for avsnitt. Hvis det er noen som har noe under hvert avsnitt gir et signal på det. Da tar vi opp hele beretningen til slutt.

- Tariffpolitiske saker side 9-22. Ønsker noen ordet? Hvis ikke, så er den tatt opp.
- Sysselsetningspolitikk fra 23-28. Er det noen som ønsker ordet? Det er det ikke. Da er også det avsnittet tatt opp.
- Miljø og bærekraftig utvikling side 30-50. Ønsker noen ordet? Det er det ikke. Da er også det avsnittet tatt opp.
- Likestillingspolitikk side 51-52. Ønsker noen ordet? Det er det ikke. Da er også dette avsnittet tatt opp.
- Næringspolitikk som går fram til 56. Ønsker noen ordet? Det er det ikke. Da er også dette avsnittet tatt opp.
- Hovedavtalen fram til side 63. Ønsker noen ordet? Det er det ikke. Da er også dette avsnittet tatt opp.
- Demokrati side 64. Ingen som ønsker ordet? Da er dette avsnittet tatt opp.
- Arbeidsrett. Da går jeg egentlig bare på overskriftene. Ønsker noen ordet? Da er avsnittet tatt opp.
- Opplæring – Utdanning – Forskning. Er det noen som ønsker ordet? Avsnittet er tatt opp.
- Boligpolitikk. Ingen ønsker ordet?. Avsnittet er tatt opp.
- Internasjonalt arbeid. Ingen ønsker orde? Avsnittet tatt opp.
- Organisasjonsarbeid. Ingen ønsker ordet?. Avsnittet tatt opp.
- Bank og Forsikringsspørsmål. Ingen ønsker ordet?
- Samarbeid med andre organisasjoner. Ingen ønsker ordet?
- Media. Ingen ønsker ordet?
- LOs egen organisasjon. Ingen ønsker ordet?
- Sekretariatsoppnevnte utvalg. Ingen ønsker ordet?
- Administrasjon. Ingen ønsker ordet?
- Representasjon.
- Distriktskontorene.
- Statistisk oversikt.

Ingen som har bedt om ordet til beretningen? Er det noen som ber om ordet til beretningen generelt? Der var det en. Vær så god! Da får du opplyse hvem du er når du ikke har levert lapp.

Repr. 33- Bård Hogstad - FO

"Beretningen er omfattende, grundig og gir en god oversikt over LOs aktivitet i 2002. Jeg setter særlig pris på den vekten LO har lagt på det internasjonale arbeidet. Både internasjonalt faglig arbeid og solidaritetsarbeidet, noe beretningen synliggjør på en god måte. Beretningen som helhet har etter min mening likevel klare forbedringspunkter. Sett med FO-øyne viser beretningen klart at LO har hatt tyngde på industripolitikk og privat sektor. For eksempel er ikke Norges største arbeidsgiver som også er eget tariffområde nemlig Oslo Kommune, nevnt med et ord når det gjelder resultatet fra Tariffoppgjøret. Heller ikke NAVO, som i sykehusreformen har blitt en viktig motpart i "gråsonen" mellom offentlig og privat virksomhet er nevnt i oversikten over Tariffavtalene. Selv om man kan hevde at det er forbundet og LO-Stat og ikke LO som forhandler på disse områdene, burde de da være med når både stat og kommunesektor for øvrig blir omtalt. Beretningen blir som det ofte blir en oppramsing over representasjon, utvalg hvor man er blitt representert osv. Jeg savner gjennomgående en beskrivelse og forklaring av de politiske prosessene som er foregått i året. Spesielt viktig synes jeg dette er når man tenker på at beretningen er dokumentet for ettertiden over hva LO brukte sin tid, krefter og sitt engasjement på. Beretningen bør også være grunnlagsdokumentet når ny kurs skal stakes ut. Da trengs også politiske oppsummeringer og analyser. Sammenhengen mellom vekt og nærings- og industripolitikk og manglende politisk refleksjon blir ikke god sett med våre øyne. 2002 var et helse- og sosialpolitisk viktig år. Store politiske reformer knyttet til sosialtjenesten, rusarbeidet, barnevernet og videreføring av helsereformen. Mange har påpekt at velferdsstaten nå er under større press enn på lenge, og at LO er en aktiv kamporganisasjon i disse spørsmålene, synes ikke i beretningen. Tariffpolitisk opplever offentlig sektor et kraftig press på å flytte forhandlingsfullmakt fra sentralt til lokalt. Noe endringene i KS-avtalen og NAVOs inntreden er tydelig eksempler på. Oppgjøret i 2002 førte også til oppsplitting av det felles offentlige regulativet, noe mange av oss i LO har satt et mye større og breiere perspektiv enn bare en ren lønns- og forhandlingsmessig situasjon. Nemlig som et sosialt utjevnende tiltak, gjennom dette en del av sosialpolitikken vår. Det blir en stor mangel at så vesentlig samfunnsområder ikke blir berørt i det hele tatt i Beretningen til LO. Så mange av oss mener er den organisasjonen er stedet å sloss for akkurat disse synspunktene og som er en garantist for en fortsatt kamp for velferdsstaten. Så er det to sider og en overskrift. Det er jeg direkte flau over! Under overskriften av samarbeid med andre organisasjoner trekkes kun samarbeidskomiteen mellom LO og Det Norske Arbeiderparti og samarbeidet med Norsk Sjøoffiserforbund fram. Dette er ikke tid og sted for å diskutere det formaliserte faglig- politiske samarbeidet. Der er Kongressen fattet sine vedtak og debatten vil nok igjen bli reist når vi nærmer oss neste Kongress. Jeg synes likevel; ikke minst for det at utvalget av beretningen ikke stemmer og gir et riktig bilde av LOs faktiske arbeid, at denne delen av beretningen er skuffende. Hvor er beskrivelsen av LOs samarbeid med øvrige politiske partier, året etter at LO-Kongressen for første gang bevilget støtte til andre enn Arbeiderpartiet? Hvor er beskrivelsen av LOs rolle i samarbeidet med de øvrige hovedsammenslutningene i viktige saker, hvor vi deler felles syn? Hvor er beskrivelsen av LOs viktige arbeid sammen med ulike former for brukerorganisasjoner og aksjonsrettet organisasjoner for å påvirke, forsvare og videreutvikle velferdsstaten? Avslutningsvis når jeg nå har trukket fram det jeg nå mener er forbedringspunkter til beretningen er det for å gi forhåpentligvis konstruktive innspill til framtidige beretninger. Mer enn et ønske om å forandre den framlagte beretningen. Den bør Representantskapet etter min mening vedta! Takk!

Roar Flåthen:

Er det andre som ber om ordet? Det er det da ikke. Det er ikke framlagt noen konkrete forslag til endringer. Vi registrerer de synspunktene som var der.

Da setter jeg beretningen i sin helhet opp til votering. Kan Representantskapet godkjenne Beretningen sånn som den foreligger? Stemmer noen imot? Beretningen er enstemmig godkjent.

Regnskapene 2002

Roar Flåthen ga ordet til Hovedkasserer Bente Halvorsen.

Bente Halvorsen:

Dirigent, Representantskap.

Representantskapet har fått tilsendt regnskapene som skal godkjennes i møtet.

Rekkefølgen når det gjelder godkjenning blir:

1) Den norske Fagorganisasjons pensjonskasse – regnskapet er framlagt på vegne av styret i pensjonskassen som består av sekretariatet supplert med to representanter for de ansatte som er tilsluttet pensjonskassen.

2) Utdanningsfondet og Sykelønnsordningens Fond – to datterselskaper som inngår i konsernet LO og hvor sekretariatet legger fram regnskapene.

3) Og til slutt regnskapet for morselskapet LO og konsernet LO.

I tillegg legges regnskapet for Opplysnings- og utviklingsfondet fram til orientering.

Regnskapet er avlagt av LOs fondsstyre med Sekretariatet som godkjenningssinstans. Det medfører at jeg ikke kommenterer dette regnskapet ytterligere.

Vi tar først for oss regnskapet til:

Den norske Fagorganisasjons pensjonskasse

Dette regnskapet er frittstående. Det vil si det inngår verken i morselskapet LO eller LO - konsernet.

Det er ingen kostnader eller inntekter i dette regnskapet. Kostnadene tas direkte over drift hos den enkelte arbeidsgiver og LO.

Oversikten viser utviklingen når det gjelder våre felles forpliktelser.

I regnskapet opererer vi med estimerte forpliktelser som er aktuarberegnet av SpareBank1.

Samlet forpliktelse for 2002 er 212 mill kr eller en økning fra 2001 på ca. 3 mill kr. Dette til tross for en nedgang i antallet pensjonister fra 416 til 396.

I tillegg til pensjonistene kommer 47 fripoliser og 8 aktive.

I 2002 besto konsernet LO, i tillegg til morselskapet, av 5 datterselskaper mot 6 i 2001.

Datterselskapene pr. 31.12.2002

1) Utdanningsfondet

2) Sykelønnsordningens Fond

3) Fagbevegelsens Investeringselskap AS

4) Sørmarka AS kurs og konferansesenter og

5) Arbeiderbevegelsens Folkehøgskole AS i Ringsaker

LO-IT Fagbevegelsens kompetansesenter, nå kalt STIM Computing AS, er ikke lenger konsolidert som datterselskap, men er et tilknyttet selskap fordi vår aksjeandel har sunket til under 50%.

Vår aksjeandel er nå 42,3%.

Vi har også et annet 100 % datterselskap, LO Partner, som foreløpig ikke er konsolidert.

I tillegg til datterselskapene har vi de tilknyttede selskapene

- LOs Opplysnings- og utviklingsfond

- LO-huset på Gardermoen, og det før nevnte

- LO-IT nå STIM Computing

Disse regnskapene er vurdert etter egenkapitalmetoden. Det vil si LOs andel av resultatet er vist under finansposter i resultatregnskapet, mens eiendelene kommer fram under finansielle anleggsmidler i balansen.

Utdanningsfondet:

Den totale avkastningen på kapitalen på 28,6 mill kr er en nedgang fra 2001 til 2002 på ca. 2,5 mill kr, som i hovedsak skyldes rentenedsettelse i løpet av 2002.

Det ble utbetalt stipendier for 2002 på vel 16 mill kr, en økning på 1 mill kr fra året før.

Andre kostnader som administrasjonskostnader og bevilgninger var på totalt 1,3 mill kr.

Overskuddet på 11,2 mill, dekker regulering av grunnkapitalen som er basert på prisveksten og regulering av stipendfondet.

For 2003 er det avsatt 18,3 mill kr til stipender – det samme beløp som for 2002.

Sykelønnsordningens Fond:

Avkastningen på kapitalen var i 2002 på 28,2 mill kr eller 800 tusen lavere i 2001.

I 2002 betalte vi imidlertid ikke premie til Fritidsforsikringen. Premieinnbetalingene i tidligere år har langt overskredet kostnadene.

Det har resultert i et overskudd i premiefondet.

Reglene i forsikringsordningen er at premiefondets størrelse skal være minst halvparten av årlig premie. Deler av det overskytende beløp ble brukt til premie for 2002.

Hele avkastningen i Sykelønnsordningens fond, med unntak av 65 tusen, er derfor tilført egenkapitalen. Egenkapitalen er på 432,5 mill kr.

Vi fortsetter så med resultatregnskapet for LO og starter som sedvanlig med kontingentinntektene.

Bildet viser den reelle kontingentutviklingen de siste 4 år.

Den er noe forskjellig fra hva som er regnskapsført. For 2001 viser den endelige kontingentavregningen 238 mill kr (mot regnskapsført 234,7 mill.) Grunnen til det er at vi for året 2002, på grunn av Kongressen, avsluttet på et tidligere tidspunkt enn vanlig, og vi fikk dermed ikke registrert at det var en kontingentreduksjon i forhold til estimatet for noen forbunds vedkommende. Denne reduksjonen ble derfor regnskapsført i 2001.

Økningen fra 2001 til 2002 er på 10 mill kr, eller 4 %, mot tidligere års økninger som har ligget i underkant av 1%.

Med unntak av 6 forbund har alle andre forbund en kontingentøkning i 2002.

Når det gjelder ANDRE DRIFTSINNTEKTER

Består disse for LOs del av diverse kostnadsrefusjoner, leieinntekter og andre tilskudd på til sammen 9,8 mill kr.

I tillegg er det regnskapsført 35,8 mill i NORAD og UD-midler som disponeres av IFS til faglig solidaritetsarbeid. Til sammen blir dette 45,6 mill.

I konsernet har vi i også driftsinntekter i Sørmarka og Ringsaker på til sammen 38,8 mill. De totale driftsinntektene beløper seg til 84,4 mill kr i konsernet.

Når det gjelder driftskostnadene i morselskapet, så har det vært en økning i personalkostnadene fra 2001 på 5 mill kr.

Dette skyldes en økning i lønnskostnader på 7 mill på grunn av flere ansatte, 4 stillinger, og lønnsreguleringer, mens det er en reduksjon i pensjonskostnadene i forhold til 2001 på 2 mill.

Ingen endring i avskrivningene

Økningen i andre driftskostnader fra 177 mill kr i 2001 til 196 mill i 2002 går fram av note 6. Økningen omfatter vel 4 mill kr mer i administrasjonskostnader, 1 mill i reisekostnader, vel 1 mill mer til internasjonalt faglig arbeid, foruten den økte satsingen vi hadde i 2002 på verving og organisasjonsutvikling.

Ser vi på kostnadene i konsernet så kommer datterselskapenes lønnskostnader inn med vel 25 mill i tillegg til morselskapets, men det er betydelig lavere enn hva de var i 2001 da LO-IT også var ett av datterselskapene.

Vi har i tillegg over 4 mill kr i avskrivninger på driftsløsøre i datterselskapene.

Datterselskapene representerer en økning i andre driftskostnader på 35 mill kr i forhold til morselskapet.

Driftsresultatet for morselskapet LO var negativt, minus 13,6 mill kr. Det positive med det er at det er nesten 8 mill kr bedre enn hva vi hadde budsjettet med.

Driftsresultatet for konsernets del vil alltid være preget av at inntektene til to av datterselskapene, Sykelønnsordningens Fond og Utdanningsfondet, ikke er klassifisert som driftsinntekter.

Inntektene i disse er renteinntekter og derfor klassifisert som finansinntekter.

RESULTATANDEL I DATTERSELSKAPER

Resultatandelen i LO representerer datterselskapenes totale over- og underskudd.

I 2002 var overskuddet 46,2 mill kr, som er fordelt slik:

Utdanningsfondet, overskudd på 11,2 mill kr

Sykelønnsordningens fond, overskudd på 28,1 mill

Investeringselskapet, vår del av overskuddet, 6,9 mill

LO-IT bidro med 1,5 mill til overskuddet for 2001.

Når det gjelder resultatene på Sørmarka og Ringsaker, som begge var negative, har de ingen resultateffekt i 2002. Deres resultat er ført mot avsetninger for forventet tap – en avsetning som ble foretatt i forbindelse med at selskapene ble konsolidert i 2000.

I konsernet er det ikke datterselskaper.

RESULTATANDEL I TILKNYTTETE SELSKAPER

De tilknyttede selskaper regnskapsføres i morselskapet etter egenkapitalmetoden, dvs bare over- eller underskudd blir regnskapsført.

Totalt er det et underskudd på 7,6 mill kr som skyldes:

- Opplysnings- og utviklingsfondet, minus med 5,4 mill kr
- LO-IT (STIM) minus 1,6 mill kr og øvrige 600 tusen kr.

I konsernet har Investeringselskapet et tilknyttet selskap, nemlig A-pressen, som gikk med overskudd i 2002. Konsernets andel av dette overskuddet, 14,6 mill kr, utgjør differansen mellom resultatandelene for tilknyttede selskaper i morselskap og konsern.

Resultatandelen i konsernet er da pluss 7 mill kr.

ANDRE FINANSINNTEKTER OG -KOSTNADER

I dette bildet er det tatt med finansposter for året 2000, året vi solgte våre aksjer i Vår til SpareBank1- Gruppen.

LOs finansinntekter er på 105,1 mill kr i 2002 og inkluderer finansposter fra Folkets Hus Fond på 6,9 mill og IFS med 450 tusen.

For konsernets del, har vi ett tillegg på 63,4 mill kr

hvor av finansinntektene i Utdanningsfondet er 28,6 mill,

- i Sykelønnsordningens fond 28,2 mill,

- øvrige representerer til sammen 6,6 mill.

Tar en inn finanskostnadene ser vi at det er en betydelig kostnad i 2002.

Vi har foretatt en nedskrivning av aksjene i SpareBank1 Gruppen fra den opprinnelig verdi på 4.466 kr pr aksje til et gjennomsnitt på 2.096 kr pr aksje.

Vi har vært nødt til dette på grunn av gruppens vanskelige, økonomiske situasjon.

En situasjon som er forårsaket av:

- verdifall i aksjemarkedet
- tap på store engasjementer
- store ekstraordinære merverdi- og good will avskrivninger

Resultatet av selve nedskrivningen er 104,2 mill kr. Det er også foretatt 2 andre nedskrivninger – viser til note 9.

I tillegg kommer andre finanskostnader i konsernet på 5,6 mill. Totalt skulle dette bli 113,2 mill kr.

ÅRSRESULTAT OG DISPOSISJONER

Overskuddet i LO er på 21,7 mill kr, mens overskuddet i konsernet er på 23,8 mill. Denne forskjellen er en følge av at en i LO kun har regnskapsført LOs andel av overskuddet i Fagbevegelsens Investeringselskap, mens hele overskuddet kommer til uttrykk i konsernet.

Disponeringen går fram av regnskapet - hvor de enkelte fond disponerer sine egne resultater og hvor restbeløpet tilføres egenkapitalen.

Så går vi over til BALANSEN, og starter med VARIGE DRIFTSMIDLER

I morselskapet har det skjedd en økning i fast eiendom fra 2001 på 3 mill kr, som representerer kjøp av tomta på Sørmarka. Driftsløsøre har økt til 5,6 mill kr.

I tillegg til fast eiendom i morselskapet har datterselskapene fast eiendom på til sammen 47,1 mill kr. Det er bygningsmassen på Sørmarka og Ringsaker. Driftsløsøre i datterselskapene er lik 4,3 mill.

Vi vil presentere et totalt sammendrag av de finansielle anleggsmidlene, men først vil vi ta for oss to linjer i regnskapet, nemlig investeringer i datterselskaper og investeringer i aksjer og andeler.

Våre investeringer i datterselskaper hadde pr 31.12.2002 en verdi på 1 milliard og 44 mill kr som er fordelt slik:

Utdanningsfondet,	433 mill kr
Sykelønsordningens fond,	437 mill
Verdien av våre aksjer i Investeringselskapet	143 mill

inkludert i andre er:

Sørmarka	22,6 mill
Ringsaker	8,1 mill

Hva gjelder våre investeringer i aksjer og andeler så kan vi se på utviklingen når det gjelder antall aksjer og aksjekapital i SpareBank1 fra starten i 2000 til 31.12.2002.

For å styrke kapitaldekningen i SpareBank1 har vi foretatt aksjeemisjon. Vi har økt antallet aksjer fra de opprinnelige 51.060 aksjer til 86.396 aksjer. Verdien av disse er derimot redusert fra 228 mill kr til 181 mill i samme tidsrom.

Et sammendrag av de finansielle anleggsmidlene viser først tidligere omtalte investeringer i datterselskaper.

Vi har så INVESTERINGER I TILKNYTTEDE SELSKAPER

De tilknyttede selskaper utgjør samlet 61 mill kr, hvorav Opplysnings- og utviklingsfondet står for 39 mill, mens LO-IT (STIM)s andel er på vel 21 mill.

For konsernets del kommer i tillegg investeringene som FBI har gjort i A-pressen med bokført verdi på 255 mill kr.

Når det gjelder INVESTERINGER I AKSJER OG ANDELER på 202 mill kr så går disse fram av note 9.

Lån til datterselskaper beløper seg til 88 mill kr og er spesifisert i note 15.

Pensjonsmidlene økte i løpet av 2002 til 54 mill kr

Siste post under finansielle anleggsmidler er ANDRE FORDRINGER

Posten inkluderer lån, obligasjoner og innskudd på til sammen 355 mill kr hvorav lån til SpareBank 1 gruppen utgjør 243 mill kr, utlån fra Folkets Hus Fond på 67 mill, resten er lån til fagbevegelsen og andre.

For konsernets del kommer i tillegg 324 mill kr som omfatter i hovedsak lån gitt av Utdanningsfondet og Sykelønsordningens fond.

Av kundefordringene som er på til sammen 66,6 mill kr, beløper utestående kontingent pr 31.12 seg til vel 45 mill kr. Kundefordringene i konsernet beløper seg til 82,2 mill og inneholder i tillegg utestående i datterselskapene.

Andre kortsiktige investeringer på 23 mill kr er en ny post for året 2002.

Det har tilknytning til den siste aksjeemisjonen i SpareBank1 Gruppen, da LO og forbundene fikk opsjon på kjøp av 52.000 aksjer til en pris av 1.000 kr per aksje. LO har forskuttet dette kjøpet på vegne av forbundene.

Ser vi på BANKINNSKUDD

Av beløpet på vel 1 milliard og 36 mill kr befinner 42,8 mill seg i Folkets Hus Fond, 22,6 mill i IFS og nærmere 6 mill kr i andre fond, som juristfond og jubileumsfond.

Resten 965 mill kr er LOs kasse- og bankbeholdning. Når det gjelder konsernet, som har en beholdning på 1 milliard 596 mill kr, kommer bankbeholdningene til datterselskapene inn med Utdanningsfondet på vel 275 mill, Sykelønsordningens fond på vel 275 mill og i de øvrige datterselskaper på vel 9 mill kr i tillegg.

Totalt er LOs eller morselskapets eiendeler pr 31.12.2002, 2 milliarder og 939 mill kr, mens konsernet LO har eiendeler på til sammen 3 milliarder og 14 mill kr.

Egenkapitalen til LO er plassert i fond og som annen egenkapital. Fondene er på til sammen 932 mill kr, og fordeler seg slik:

Kampfondet	700 mill
Folkets Hus Fond,	115 mill
Opplysnings- og utviklingsfondet,	39 mill
Øvrige fond,	79 mill

ANNEN EGENKAPITAL er på 1 milliard og 843 mill, som til sammen gir en total egenkapital på 2 milliarder 776 mill kr.

Vi har ikke gjort den samme inndelingen på konsernsiden av balansen.

Her nytter vi kun benevnelsen annen egenkapital.

Den er på 2 milliarder og 819 mill kr, hvorav 43 mill kr av disse tilhører minoritetsinteressene i Investeringsinngelskapet, med andre ord andre fagforbund.

AVSETNINGER TIL FORPLIKTELSE OG ANNEN LANGSIKTIG GJELD I MORSELSKAPET BESTÅR AV:

Pensjonsforpliktelsene på 36,8 mill kr, som er vår andel av forpliktelsene i forhold til våre pensjonister i den gamle pensjonskassa.

Disse forpliktelsene er redusert med 2 mill fra 2001.

Under "andre avsetninger for forpliktelser" kommer garantiansvaret vi har i forhold til pensjonister i andre forbund og foreninger som også har rettigheter i den gamle pensjonskassa.

Størrelsen på forpliktelsen er 58,3 mill kr.

Note 14 viser den totale avsetningen, men skulle i henhold til teksten kun vist pensjonsforpliktelsen som er på 58,3 mill.

avsetningen til kongressen 2005 er på 10 mill, altså til sammen 68,3 mill.

Vår kortsiktige gjeld er på 58,3 mill kr mens den er på 87,1 mill for konsernets del.

Det innebærer at de totale avsetninger for forpliktelser og den kortsiktige gjelden i morselskapet beløper seg til 163,3 mill kr mens en i konsernet opererer med 195,5 mill.

Summen av egenkapital og gjeld blir dermed 2 milliarder 939 mill kr for morselskapets del – og 3 milliarder og 14 mill for konsernet.

Vi har kommet til veis ende når det gjelder LOs regnskap.

Med dette legger jeg fram følgende regnskaper:

- Den norske Fagorganisasjons pensjonskasse
- Utdanningsfondet
- Sykelønnsordningens Fond
- Landsorganisasjonen i Norge

Og viser til innstillingen fra Sekretariatet.

Roar Flåthen:

Da takker vi Bente for en meget grundig gjennomgang. Vedlagt følger også rapport av Revisjonsutvalget i LO og fra Ernst & Young, men jeg regner vel med Revisjonsutvalget vil si to ord. Brit Renngård.

Brit Renngård – LOs revisjonsutvalg:

Dirigent. Jeg skal få lese Revisjonsutvalgets innberetning til regnskapet for året 2002.

Beretningen står på siste side i regnskapet.

Til LOs Representantskap

LOs Revisjonsutvalg har i perioden utført sine oppgaver i h.h.t. LOs vedtekter og vedtatte retningslinjer.

Når det gjelder utvalgets virksomhet utenom regnskapene som vises til omtalen av utvalget, i LOs beretning for år 2002.

Utvalget har gjennomgått LOs selskapsregnskap med underliggende regnskaper, og LOs konsernregnskap med inkluderende regnskaper.

Utvalget mener at LOs regnskaper gir et tilfredsstillende uttrykk for resultatet for 2002, og for den økonomiske stillingen pr. 31.12.02.

Utvalget har også gjennomgått regnskapsoversikten for Den norske Fagorganisasjons Pensjonskasse, og mener at den gir et riktig bilde av situasjonen ut i fra aktuarmessige beregninger.

Oslo 16.05. 03, for LOs Revisjonsutvalg, Tom Røisi, Margot Kavlvik Fon og Brit Renngård.

Takk for oppmerksomheten.

Roar Flåthen:

Takk til Brit Renngård leder i Revisjonsutvalget. Da er det revisjonsberetningen fra Ernst & Young. Da gir jeg ordet til Bettmo.

Helge Bettmo Ernst & Young:

Dirigent – Representantskap.

Revisjonen har avgitt for Landsorganisasjonen i Norge en standard revisjonsberetning med positiv konklusjon. Det betyr at vi har ingen presiseringer, ingen forbehold av noen art i beretningen. Når det gjelder de nevnte særregnskap har vi tilsvarende avgitt standard revisjonsberetninger med positive konklusjoner uten noen presiseringer eller forbehold. Dirigent ønsker Representantskap på denne bakgrunn at standardteksten refereres?

Roar Flåthen:

Gjør dere det? Ingen ber om det.

Takk til Bettmo!

Da må jeg spørre om det er noen som ønsker ordet til regnskapet?

Repr.28 - Boye Ullmann - FF:

Kjære Repskap, kasserer.

Nå kommer det skamros av LO! Skamros av LO!

Den har både en ideologisk fundament og også når det gjelder spørsmål om penger....

Det du glemte å si til regnskapet var å rose Kongressen som la så klare etiske rammer for å spille på børs, at man valgte å ikke gjøre det.

Det er en del forbund å jeg kunne nesten ha underholdt forsamlingen med en hel del radikale foreninger i LO-familien, som å vært med på børsfanatismen og spekulantfanatismen. Av hensyn til de folkene, vil jeg ikke stille dem i forlegenhet, for det er litt dårlig gjort!

Det er så mange inkludert Svensk LO, vil ikke nevne navn på noen forbund. Vil ikke sladre på mitt eget forbund en gang som har vært med på børsfanatismen, om man skulle spille på børs. Den har da en begrunnelse av ideologisk art som da går ut på: Når det er mere barnearbeid, jo mere fagforeningsfrie soner det er i denne verden, jo bedre blir Børsen. Med en gang de faglige rettighetene blir bedre internasjonalt så går børsverdien ned. Så enkelt er det! Når har man valgt å IKKE være med på galleien! Takk for det! Dessuten så er det dumt. Jeg satt i et sånn debattprogram ved siden av Spetalen, han var jo en historie for seg selv. Det er kanskje stygt å si at han var ganske gal, men hadde normalt ved seg. Han sier at en av ti tusen greier å få gevinster på dette her. Resten går på ratata! Sånn at; Takk for det!

Understreking både ros av LO og Kongressen, så synes jeg dette er flott! Fortsett med det! Vekk med børsfanatismen! Spell på det trygge! Takk!

Roar Flåthen:

Andre som ønsker ordet? Da ser jeg ingen som har bedt om ordet. Jeg vet ikke Bente om du har behov for noen kommentar? Du føler ikke behov for det.

Da har vi en innstilling som Bente har referert. Er det behov å lese innstillingen?

Ingen som ber om det. Da tar jeg opp regnskapene sånn som det foreligger i den innstillingen som er lagt ut til Representantskapet opp til votering. Vi stemmer! Er det noen som stemmer imot? Det er det ikke. Regnskapene er enstemmig godkjent.

Da er det organisasjonsutredningen. En orientering i fra utredningen, og den blir da gjort ved Finn Erik Thoresen.

Organisasjonsutredningen

Finn Erik Thoresen:

Det er vel kanskje flere enn jeg som skulle ønske at vi i dag kunne lagt frem konkrete forslag, men det kan vi ikke. Det skal jeg komme litt tilbake til.

Vi fikk følgende mandat eller rettere sagt Kongressen gjorde følgende vedtak:

Med bakgrunn i de utfordringer LO og forbundene står overfor, samt målsettingen om å ha en slagkraftig og effektiv organisasjon, bes Sekretariatet å nedsette et utvalg som får i oppdrag og gjennomgå LOs organisasjonsstruktur, lokalt, regionalt og sentralt. Gjennomgå rolle og arbeidsfordeling mellom LO, Kartellene og forbundene. Gjennomgå den totale resursbruken til LO og forbundene knyttet til LOs organisasjonsstruktur. Rapporten med endringsforslag forelegges LOs Representantskap i løpet av Kongressperioden. Representantskapet gis fullmakt til å iverksette eventuelle vedtak.

Det var en stor og utfordrende oppgave dette utvalget fikk. Vi tok utgangspunkt i å prøve å sette oss best mulig inn i en del av problemstillingene. Det var ikke minst å se hvordan LO

fungerer lokalt og i distriktene. Både LOs lokaleavdelinger og hvordan samarbeidet med forbundenes lokalavdelinger foregår og LO-sentrene oppbygging og virke.

Vi har samtidig sett nøye på hvordan arbeidsgiverne har organisert seg som jo er en av de store utfordringene i forhold til å ha en lokal organisering og en sentral organisering. Vi er i dag en organisasjon med 855.000 medlemmer, bærer jo preg av at vi er en stor og tung organisasjon. En organisasjon som er vanskelig å snu. Det **skal** en solid organisasjon være! Det skal ikke være mulig å snu denne organisasjonen med lette vedtak. Det er vi helt enig om. Det er viktig for oss at vi greier å skape en aktivitet som gjør at vi har politisk slagkraft. Vi har også sett på det forholdet at LO-Sekretariatet har vedtatt at man i perioden skal opprette det vi foreløpig har kalt for "Nytt selskap". Det utvalget som har jobbet med det, ble ferdig med det denne uken med sin innstilling som for øvrig vil bli behandlet i LOs ledelse og Sekretariat i løpet av tidlig i høst.

Det som har vært preget av arbeidet ved siden av er at man har sett på utviklingen av organisasjonen i denne perioden, så har det samtidig vært i den samme periode som Norsk Kommuneforbund og Norsk Helse- og Sosialarbeiderforbundet har forhandlet seg fram til et nytt forbund, altså Fagforbundet. Utvalgets arbeid har også bært preg av at en så stor og tung organisasjon har blitt skapt på samme tid. Vi vet samtidig at det jobbes innenfor servicesektoren, i forsøk der på å skape et større forbund, og at det er en rekke andre forbund, som jobber med tiltak i egen organisasjon for å styrke seg enten ved av at man samarbeider med andre forbund, eller at man fysisk flytter til andre forbund for å dra nytte av at det apparatet som man da har i dette forbundet.

I lys av dette, så har det vel ikke vært noen særlig stemning for en diskusjon rundt et forbundsløst LO. Det kan vi nok trygt slå fast. Selv om forbundsløst LO har sine klare tilhengere i utvalget, og ikke minst i diskusjoner ute lokalt, så kan vi bare fastslå at det er ingen stor stemning. Det er ingen som tar bølgen når man nå snakker om et forbundsløst LO blant forbundene. Kartellene der har vi en utfordring. Enten så må man gjøre noe med Kartellene, i hvert fall noen av de må fylles med et nytt innhold, eller så må man endre kartellstrukturen til en annen type struktur.

Noen av forbundene har også vedtak om de ønsker at Kartellene skal nedlegges. Fulgt så enkelt er det nok ikke. Vi vet at noen av forbundene ikke minst da innenfor servicesektoren, for eksempel sier at arbeidet med å skape et nytt forbund innenfor den sektoren, så kan Kartellet og samarbeidet i Kartellet være strategisk viktig for å få dette til.

Jeg tror ikke vi skal gå inn for å nedlegge Karteller som er strategisk begrunnet. Der hvor det ikke er strategisk begrunnet, bør man **absolutt** se på de! Det som må være noe av oppgaven med å legge fram et forslag til endringer, må nettopp være at vi vil ha mindre byråkrati. En enklere hverdag både for de tillitsvalgte som skal betjene Karteller og i LO apparatet, men ikke minst for uteapparatet.

Det som er den store utfordringen vår; er jo også nettopp at vi vet at i det systemet vi nå har, er det ikke noe særlig mulighet for å få inn nye penger for å styrke aktiviteter. Det må gjøres endringer i det bestående for å kunne styrke oss. Vi vet at vi i forbundene opplever at forbund p.g.a. økonomi i egne forbund, så ønsker man å lage større regioner. Det betyr at selv om man da lager større regioner forbundsvis, så betyr ikke det at medlemmene flytter seg. De blir igjen på de stedene hvor ofte foreninger blir lagt ned og at man havner i større regioner. Dermed får større utfordringer i en rekke regioner. Noe av spørsmålet vårt blir da; Er det en oppgave forbundene å løse, eller er det en oppgave for fellesskapet å løse?

Skal man styrke forbundenes regioner ved bruk av omfordeling av LOs midler, eller skal man styrke LO-fellesskapet på disse stedene ved utbygging av LOs lokalavdelinger, gjerne ved sammenslutninger av de også for å styrke de og opprettelse av flere LO senteret?

Vi har i dag målsetting fra Kongressen om at vi bør ha 60-65 LO senteret. Vi har pr. dags dato 44 LO senter, men det er ikke bare å opprette LO sentre heller. Det må være en

strategisk begrunnelse for hvorfor vi gjør det. Enten fordi at det er fornuftig område, for å samle seg i et fellesskap eller at det er økonomisk fornuftig at man har et bokollektiv. Vi har diskusjoner rundt LOs distriktssekretær- ordning, ungdomssekretær- ordningen. Det er mye resurser som blir brukt i en slik ordning og det er absolutt grunnlag å se på hvilke måte midlene brukes, om den virksomheten kan styrkes, eller om den bør legges om på en eller annen måte.

Vi har to fylkeskonferanser i året. Det er også spørsmål om; Er det den beste mulige måten å bruke økonomien på, eller kan det gjøres på en annen måte? Vi har gjort noe i denne perioden for å prøve ut noen ideer. I tre fylker; det er i Troms, Sør-Trøndelag og Aust-Agder, så har man valgt en annen måte å sammensette fylkeskonferansene på enn det som er den ordinære og regulære måten å gjøre det på. Det er godkjent i LO Sekretariatet som en prøveordning ut denne perioden. Erfaringene derfra vil selvfølgelig bli tatt med i en sluttrapport som vil forelegges Kongressen i 2005.

I Nordland så er det et prøveprosjekt som går på utdanningen av tillitsvalgte og hvordan det kan gjøres i fylkessammenheng ikke bare i forbundssammenheng. Det er også et prosjekt som man selvfølgelig vil få rapport fra som vil gå videre til Kongressen.

I Hedemark, så må jeg si at vi har fått igangsatt et spennende prosjekt selv om vi skulle ønske at det hadde blitt større. For i Hedemark fylke så skjer det ganske mye. Det gjør det i de fleste fylkene, men det skjer veldig mye i Hedemark. Ikke minst til forhold til forsvarutbygginger, kjempeutbygginger i Trysil-området i forhold til hytteutbygging, hotell, restauranter og alt som kommer rundt det området der, og også på andre områder i fylket. Det har medført at vi hadde ønsket å igangsette et prøveprosjekt med LO og flere av involverte forbund i de utbyggingene som er der oppe, hvor vi kunne ha brukt LO sentre - opprettet LO sentret og hatt folk på heltid i fellesskap, for å løse på en bedre måte de problemene som man har i det fylket. Dessverre, men heldigvis, så var det kun et forbund, jeg sier dessverre, for det vi ville ha med flere forbund i den satsingen i Hedemark som et prøveprosjekt. Vi tror det er kjempespennende måte å jobbe på fram mot Kongressen. Det var kun Arbeidsmandsforbundet som til syvende og sist når tingene skulle avgjøres var villig til å delta. Det betyr at vi har igangsatt et prøveprosjekt i Hedemark mellom LO og Arbeidsmandsforbundet. Vi får håpe at erfaringene derfra kan smitte over på andre fylker at det er en framtidsrettet måte å jobbe på. Vi vet jo at vi har hatt et positivt prosjekt på Gardermoen, som har vært viktig for fellesskapet og viktig for å løse oppgaver på Gardermoen. Det er nettopp en type arbeidsplass, hvis vi ser Gardermoen som en helhet, som er utrolig vanskelig å organisere, ikke minst fordi at det skifter spesielt innenfor servicesektoren der oppe, så skiftes personalet veldig fort ut. Det er en veldig kortvarig arbeidsplass for mange og det stilles store utfordringer.

I dag så har vi utfordringer i for eksempel Halden-området, hvor det skal skje store og det er i allerede i gang med bygging av ny bro over Svinesund, ny firefeltsvei og nytt fengsel som skal bygges der nede. Det blir landets nest største fengsel. Det er skoler som skal bygges og påbygges, hoteller som er planlagt, restauranter som er planlagt langs denne veien. Det er i det hele tatt ganske store aktiviteter som skjer. Det skjer på begge sider av grensen. Dette krever også en ny form for organisering, ny form for samarbeid også fordi det går over grensen. Vi må ha et tett samarbeid med Svensk LO for å løse en del av problemene. Vi vet at en av de store entreprenørene er et tysk firma som absolutt bruker østeuropeisk arbeidskraft, og som nok ville bruke de på begge sider av grensene for å unngå kontroll. Når det gjelder antall timer man kan jobbe i døgnet osv. Det kreves et veldig godt og tett samarbeid. Jeg tror at vi må utvikle en del nye måter å jobbe på. Prosjektrettet som nettopp organisering i Hedemark ville kunne vært et forbilde for. Vi må løse de problemene som vi står overfor der.

Det er viktig for oss ved siden av at vi har fulgt opp det som mandatet påla oss og begynne å kartlegge ressursene mellom forbundene og LO. Ikke minst så er vi i gang nå med å få fullført en kartlegging av hvordan de menneskelige ressursene er utnyttet. Når vi begynner å legge

sammen det antall personer som er heltidsansatt av forbundene av LO, både sentralt og ute i distriktene, så er det et voldsomt apparat vi disponerer. Spørsmålet til syvende og sist: Bruker vi dette apparatet på en best mulig måte i forhold til medlemmene? Kan vi bruke dette apparatet på en enda bedre måte for å kunne styrke medlemmenes posisjon ute? Det er så viktig for oss at vi både er synlige der hvor medlemmene befinner seg, og at vi er i stand til å kunne løse de problemene for medlemmene der og da. Det gjelder på veldig mange områder. Derfor så er det veldig viktig med denne kartleggingen! Det har tatt mer tid enn vi kanskje hadde trodd til å begynne med, men vi er nødt til å vurdere dette opp i mot de forslagene som kan stilles og bør stilles.

Vi har også vurdert spørsmålet om direkte medlemskap i LO. Det er for det at vi alle sammen vet at vi har problemer i forhold til grensdragninger mellom forbundene. Vi vet at i en bedrift x, så er det 10 stk. som vil melde seg inn i LO, men vi blir ikke helt enig om hvor de skal melde seg inn hen. I mellomtiden så har vi jo også sett at det kan gå noen måneder. Det er ikke sikkert de 10 ønsker å bli i LO og vente på vår avgjørelse. Så går de til en annen hovedorganisasjon isteden. I det spørsmålet så har vi sagt; Ville det da være riktig at vi kunne hatt et form for direkte medlemskap i LO, så vi kunne meldt dem direkte inn i LO? Så fikk vi startet denne ballekten med hvor de skulle være medlem hen. Det har nok vist seg i diskusjonen om dette hadde vært et hjelpemiddel eller ikke. Veldig mange er engstelig for at selve systemet ville bli rørt på og rokkete; altså at det er forbundene som er medlemmer i LO. Vi har ikke enkeltmedlemmer i LO, men det er forbundene som er medlemmer i LO. Det betyr at vi pr.d.d. har 25 medlemmer av LO, som da til sammen utgjør 855.000 mennesker selvfølgelig, men at det er de som utgjør medlemsmassen. Forbundene etter de høringene vi har foretatt er veldig engstelig for å røre ved det systemet og det må vi ha full respekt for. Jeg ser at det kan føre til ting som kanskje ikke er helt bra. Problemet med grensdragningene det er ikke borte av den grunn.

I forhold til mandatet, så er det viktig at vi legger fram en rapport med konkrete forslag. Den må vi legge fram for Representantskapet. Vi har ingen fullmakt til å sitte med en sånn rapport og komme med slike forslag i forhold til Kongressen. Det er det nok andre besluttede organer som må gjøre. Det betyr at vi i løpet av 2004 må komme tilbake igjen til Representantskapet på et av de Representantskapsmøtene med konkrete forslag til hva vi kan gjøre og hva vi ønsker å gjøre. Jeg håper at utvalget nå har fått kartlagt så mye at vi nå er i stand til å kunne gå direkte løs på selve problemstillingene. Vi har satt oss godt inn i bakgrunnen til LOs lokalavdelinger, til LO sentrene til hvordan forbundene er organisert i disse områdene, snakket og sett på Kartellene. Dette med forbundsløst LO; det har jeg vel sagt at jeg har for kort tid igjen i LO til å kunne bruke den tiden til å diskutere forbundsløst LO. Det som da ligger der av muligheter det er det vi må finne fram til. Hva er det muligheter for i denne store massen av problemområder? Hva er det vi kan konkret bli enig om at vi bør styrke? Hva er det vi i tilfelle kan svekke for å styrke noe annet? Hvordan kan man bruke ressursene totalt? Vi må nok erkjenne er vi nok over "snakkestadige" og nå må vi komme fram til vedtaksbeslutninger rundt dette her. Først og fremst se er det vilje og er det da muligheter for å gjøre endringer i denne store organisasjonen vår. Jeg er den første til å innrømme, vi skal være veldig forsiktig når vi foreslår endringer, for det at vi har en stor organisasjon i dag og som fungerer. Det er aldri en organisasjon som ikke kan endres til det bedre, men vi skal være forsiktig når vi foreslår endringer, slik at vi ikke oppnår det motsatte altså at vi svekker slagkraften vår.

Vi regner med at vi skal kunne komme tilbake igjen til Representantskapet da i 2004 med en rapport som beskriver noen av de forholdene jeg nå har vært inne på. Hvor vi da kan komme tilbake med konkrete forslag til hvordan vi kan tenke oss å løse dette. Det fordrer som sagt; at vi har et utvalg som har en så stor grad av enighet at vi er i stand til med tyngde og styrke å kunne fremlegge forslag til endringer. Til syvende og sist! Vi ønsker endringer i tilfelle for å

styrke LOs lokale arbeid. Det er **utrolig viktig** at vi styrker oss på lokalplanet. Vi tror, jeg tror i hvert fall, at utviklingen av LO sentre er en riktig vei å gå. Jeg tror at det finnes veldig mye god strategi for å bygge opp det. Det betyr at vi i tilfelle må ta noen midler fra et sted og overføre til de andre. Spørsmålet er til syvende og sist; er vi villig til å foreta den omprioriteringen eller er vi det ikke? Det svaret kan vi diskutere i 2004.

Takk skal dere ha!

Roar Flåthen:

Takk til deg Finn Erik! Er det noen som ønsker ordet?

Det er det.

Repr. 120 - Ulf Iversen – Nordland fylke:

Jenter og kamerater!

Jeg takker Finn Erik for foredraget hvor langt organisasjonskomiteen er kommet i sitt arbeid, men jeg hadde jo et håp om at den her forsamlingen i dag skulle fattet noen vedtak. Spesielt når det går på LO-sentrene og deres arbeid. Det er jo sånn at det ute rundt om i landet, i hvert fall i fra Nordland som jeg kommer i fra, så er det skapt en god del forventninger rundt at LO sentrene skal kunne drives på en måte at der er samlingspunktet, både for fagforbundene, men og for medlemmer som ikke har sin lokalorganisasjon rett i nærheten. Jeg kommer i fra Sandnessjøen. Vi har en ganske lite, men effektivt LO-senter hvor vi server medlemmene i hele områdene våres ute. Bente stod å viste, og la fram at vi hadde diverse milliarder på bok. Vi har i hvert fall ikke de milliardene der inne i Sandnessjøen eller de andre plassene rundt om i Nordland. Jeg synes det er ganske beklagelig at vi ikke i dag kan fatte noe vedtak som går på at vi skal få disponere en del av pengene til den medlemsserVICEN som ytes ute rundt om i fylkene. Det er greit at vi i Nordland har han Øyvind som sitter der oppe i Bodø. Det er 60 mil fra Binndalen til Bodø. Jeg vet ikke om at de kan få den oppfølgingen hele tiden fra Øyvind som skal til. Derfor så lurer jeg på hvorfor ikke i all verden dere ikke kommer fram til en konkret forslag. Er det sånn at dere i organisasjonskomiteen arbeider tungt? Er det noen som ikke ønsker at vi skal ha LO-sentre som fungerer? Sånn som Kongressen la føringen for. Det er noe underliggende som ligger og som ikke er kommet fram. Jeg har lyst til å få litt bred orientering om det, hvis det går Finn Erik? Jeg stopper der!

Roar Flåthen:

Er det andre som ønsker ordet? Det var det ikke.

Da regner jeg med Finn Erik ønsker å gi en kommentar til spørsmålet?

Da gir vi altså Finn Erik ordet til avslutning på punktet.

Finn Erik Thoresen:

Jeg bare minner om at det LO Kongressen sa; Det gikk på antall senteret som man ønsket utbygd, men LO Kongressen gjorde ingen endringer eller forslag til endringer i støtteordningen fra LO sentralt til LO-sentrene. LO-sentrene er jo i utgangspunktene forutsatt blir dekket av de lokale organisasjonene og de leietagerne som de greier å få inn i et LO-senter. Det betyr at LOs bidrag det har ligget fast. Det har gått på to elementer. Det ene har vært at de får en etableringshjelp, en fast sum til etableringen av senteret. Så er det muligheter å søke om midler til aktiviteter for hvert eneste år. Da blir det avsatt midler til det som man kan

søke om. Utover det, altså driftsstøtte for eksempel, eller andre former for tiltak, lå ikke i forslaget fra LO Kongressen i 2001. Det som nå diskuteres i organisasjonsutredningen, det går jo da på for det første et veldig vesentlig punkt som må avklares: Det er hvordan skal man fylle opp aktiviteten i regionene, i fylkene og lokalt? Er det et LO fellesansvar? Er det forbundenes ansvar? Er det et felles ansvar? Både og eller hvilke måte skal man gripe an det? Det må organisasjonsutredningen greie å diskutere seg fram til en forståelse og en enighet rundt, før vi kan gå videre å eventuelt komme med konkrete forslag. Det er utfordringen som vi har og den utfordringen den har vi brukt tid på. Jeg tror det er nødvendig tid. Hvis ikke det hadde vært nødvendig tid, så hadde vi hatt et forslag her og nå. Det har vi ikke, så vi er nødt til å komme tilbake på det.

Roar Flåthen:

Takk til deg Finn Erik!

Kan vi da ta orienteringen til orientering? Det ser ut som om vi kan.

Pause til kl. 12.00.

Utdeling av kulturprisen 2002

Roar Flåthen:

Da skal vi starte med Kultur, nemlig utdelingen av Kulturprisen. Vi gir ordet til Gerd-Liv.

Gerd-Liv Valla:

Møteleder og kjære Representantskap.

Jeg har da den glede å dele ut denne gang LOs kulturpris. Vi delte ut kunstnerpris i dag tidlig.

I statuttene for kulturprisen heter det:

”Kulturprisen tildeles personer, grupper, organisasjoner eller institusjoner som arbeider for å fremme arbeiderbevegelsens kultur. Prisen skal være en anerkjennelse for det verdifulle arbeidet som nedlegges for å skape kunnskap om og innsikt i den lokale arbeiderbevegelsens betydning. Med kulturbegrepet i denne sammenheng, menes også idretts- og fritidsaktiviteter.”

Også her har kulturutvalget fått flere innspill. Utvalget og LOs ledelse har festet seg ved forslaget i fra NTLs fylkeslag i Oslo. De har fremmet forslag til vinner av LOs Kulturpris for 2002 og sier bl.a. følgende om prisvinnerne: De arrangerer teaterstykker på arbeidsplasser med høyaktuelle temaer; arbeidsmiljø, sykefravær, mobbing og det brutaliserte arbeidsliv. Deres nyeste forestilling ”Jeg er ikke her” – et spill om fravær og nærvær for mer eller mindre syke og friske – dette setter fokus på hva medarbeidere og ledere kan gjøre for at arbeidsplassen skal bli et godt sted å være så folk velger nærvær fremfor fravær. I LO anser vi det som svært positivt å bruke kunst/kultur til å sette fokus på det som for oss er høyaktuelle temaer. Spesielt sett i sammenheng med LOs rolle i forbindelse med et Inkluderende arbeidsliv (IA) og den avtalen som vi alle kjenner. Vi bor i et av verdens rikeste land. WHO har sagt at det står bra til med helsa våres, men vi vet at sykefraværet er høyt.

Vi vet at flere presses ut i uførhet og tidlig pensjonering. Det er ikke spesielt lurt for den enkelte bedrift, men det er ikke minst en stor belastning for de av oss som ikke har mulighet til å delta i arbeidslivets felleskap.

I prisvinnerens nyeste forestilling: "JEG ER IKKE HER" – et spill om fravær og nærvær, settes det fokus på hva medarbeidere og ledere kan gjøre for at det skal bli bedre og være på jobben.

Vinnerne er høyaktuelle, vi anser det som en verdig kandidat, forslaget fra NTL.

Og det er et godt likestillingsperspektiv på den prisvinneren som vi da har funnet frem til.

Kulturprisen for 2002, som er en sjekk pålydende kr 25. 000,- og to bilder av June Sira går til **Marja-teateret** som består av to kvinner, Oda Schjøll og Lieselotte Holmene, som skal motta prisen på vegne av Marja-teateret.

Liselotte Holmene:

Kjære publikum! Tusen takk for prisen!

Det er en veldig stor inspirasjon. Jeg må bare fortelle dere er litt overrasket, for jeg trodde at det skulle være et rom med 10 mennesker. Her sitter det atskillige flere. Marja-Teateret startet jeg i 1989, med Grevinnen av Sibir. Jeg vil bli overrasket om ingen i salen har sett den forestillingen, men årene går jo. Har holdt på siden med å lage teater for norsk arbeidsliv. Så dette er en stor inspirasjonskilde. Vi lager holdningsskapende teater. "Det er ikke veien og lyset", sier jeg når publikum ringer og vil ha forestillingen. Det er bare et utgangspunkt for en diskusjon og for å belyse holdninger.

Kanskje for å gi dere en liten smakebit på hva vi holder på med, så skal jeg ta en liten bit av den siste forestillingen:

"Jeg er ikke her" er det Are Kalve som har skrevet teksten. Vi har en bit om arbeidsmiljø. Vi sier til publikum: Sykefravær kan deles inn i sort, hvit og grå sone. Den sorte sonen er på ca. 5 % det er skulkerne - de er det ikke noe å gjøre ved. Den hvite sonen er på ca. 25 % - det er de som er så syke at de bør holde seg hjemme. For de blir dårligere av å gå på jobb. I den grå sonen befinner det hele 70 % seg. Det er de som av forskjellige årsaker har valgt mellom fravær og nærvær på jobben. Det er i den grå sonen vi forsøker å gjøre noe med. For det er eventuelt den det er å gjøre noe med.

Det ble framført en liten smakebit fra forestillingen, "Jeg er ikke her".

Roar Flåthen:

Ja, det må vi vel si er en veldig bra opptakt til neste tema!

Ny lov for arbeidslivet. Da er det Trine Lise Sundnes som skal orientere om arbeidet i dette utvalget.

Ny lov for arbeidslivet

Trine Lise Sundnes:

Kjære representantskap og kamerater!

Jeg skal gi dere en kort generell orientering og status for arbeidet og prosessen knytta til min deltakelse som LOs representant i det offentlige arbeidslivslovutvalget.

Kongressen i 2001 vedtok følgende:

"I debatten fra kongressen framkom de ulike syn på om vi trenger en ny lov eller om det er tilstrekkelig å bygge ut arbeidsmiljøloven av 77. Det er imidlertid skapt store forventninger til at en ny arbeidslivslov skal medvirke til et mer menneskevennlig arbeidsliv. Kongressen ber derfor Sekretariatet foreta en nøye vurdering av strategien framover."

Sekretariatet vedtok i juli 2001 at LO skulle være en aktiv pådriver i arbeidet med ny lov.

Seinere nedsatte sekretariatet en referansegruppe hvor alle forbundene er representert, og som skal følge arbeidet i Arbeidslivslovutvalget, for å sikre at forbundenes synspunkter blir hørt. Referansegruppen møtes foran hvert møte i Arbeidslivslovutvalget.

Ett hvert arbeid med lovrevisjon innebærer en potensiell risiko, uansett hvem som sitter i regjering eller hvordan stortingsflertallet ser ut, eller for den saks skyld hvilken vind som blåser over landet. Vi har lenge forberedt en revisjon av dagens arbeidsmiljølov. Vi startet før kongressen i 2001, ja til og med før 100 års jubileumet vårt i 99.

Og der er vel ingen her som mener at dagens lov er god nok. Og at vår oppgave som fagbevegelse ikke bare er å bevare, men også å videreutvikle dagens lovverk for at våre medlemmer skal få en bedre hverdag på jobben, og i samfunnet for øvrig. Dette mener jeg er vår oppgave. Forbundenes enorme engasjement i dette lovarbeidet gjenspeiler dette, både i referansegruppen og de mange forslagene fra forbundene knytta til arbeidet i lovutvalget.

Arbeidslivslovutvalgets mandat spenner over mange felt og skal ivareta 4 hovedmål:

1. En lov som best mulig ivaretar både virksomhetenes, arbeidstakernes og samfunnets behov (disse kryssende behovene ble også hensyntatt i forbindelse med 77-loven og bruken av loven fram til i dag er bevis for at en traff med avveiningene)
2. Som bidrar til et inkluderende arbeidsliv
3. Et godt og forutsigbart regelverk ved omstillinger
4. Å modernisere/forenkle lovgivningen for arbeidslivet

I mandatet er det lagt vekt på behovet for å videreutvikle arbeidsmiljøloven, slik at den bidrar til et arbeidsliv med plass for alle, en mer hensiktsmessig tilpassing av loven til utviklingen i arbeidslivet, og et enklere regelverk. Gjennom konkrete punkter er utvalget bedt om å vurdere blant annet reglene om medvirkning, forebygging, bedriftshelsetjeneste, ikke-diskriminering, arbeidstid, arbeidsgiver- og arbeidstakerbegrepene, stillingsvernet, forholdet mellom lov og avtale, virksomhetsoverdragelse, kontroll og overvåking i arbeidslivet og andre virkemidler enn lov.

Det er på det rene at det er elementer i dagens lovgivning som ikke dekker dagens arbeidstakernes behov, hvis vi ser på behov i dag, contra 1977. Hvilke muligheter hadde en i 1977 til å forutse at antallet sysselsatte kvinner ville øke fra 64 % i 1980, til 78 % 20 år seinere? Eller at antallet personer med grunnskole som høyeste utdanning ville endre seg fra 62 % i 1980 til knappe 20 % i år 2000? Dette er noen av flere strukturelle endringer som har hatt og har betydning for norsk arbeidsliv.

Vi har akkurat ferdigstilt oppsummeringsdokumentet fra høringsrunden forbundene ble invitert til, på bakgrunn av kongressvedtaket om et endelig dokument. Oppsummeringen sekretariatet har fått, viser at vi har mange hensyn å ta, og mange områder forbundene ønsker forbedringer på. Og at vi som organisasjon i tilknytning til denne revisjonen må foreta gjennomtenkte avveininger mellom lov og avtale. Denne delen av arbeidet er kanskje viktigere enn noen gang, tatt i betraktning av vi ser stadige angrep på det vi oppfatter som gode vernebestemmelser for arbeidstakerne.

Flere av forbundene sier at en viktig forutsetning for lovarbeidet er å sikre reell likestilling mellom kvinner og menn i arbeidslivet, og at ikke-diskriminering skal være et bærende prinsipp i loven.

Dersom vi skal legge til rette for en så bred og høy yrkesdeltakelse som mulig, mener jeg det er nødvendig å sikre at kvinner og menn har en arbeidstid som gjør det mulig å kombinere arbeidsliv og familieliv. To yrkesaktive foreldre er i dag normalen i barnefamilier, mot ca. halvparten i 1980. Flere enn før er aleneforeldre. 27 % av befolkningen har ansvar for pleietrengende voksne. Mange jobber uønsket deltid og ønsker lengre arbeidstid, dette er fortrinnsvis kvinner. Hvordan vi velger å regulere arbeidstid har avgjørende betydning for hvordan vi velger å regulere samfunnet for øvrig. Det er ikke naturgitt at lørdag og søndag skal være helgedager, -det er et resultat av et valg. Det er ikke naturgitt at fritidsaktiviteter for barn (og voksne) starter etter kl. 17.00 på hverdager, det er en konsekvens av hvordan vi har valgt å legge normalarbeidstida. Og det er valg vi nå også står overfor. Bestemmelsene om arbeidstid i ny arbeidslivslov må med utgangspunkt i at mønstrene er forskjellige for kvinner og menn, bygge opp under et ikke-diskriminerende arbeidsliv, med plass også for yrkesaktive foreldre, og ulike behov for vern i skiftende livsfaser. Loven er i dag ikke i tilstrekkelig grad tilpasset kvinners arbeidssituasjon og **menns** endrede familieforpliktelser.

I høringsrunden fra forbundene pekes det på viktige virkemidler for en bedre lov og som jeg har tatt med meg inn i arbeidet i utvalget:

- Sterkere rettigheter i forhold til å kreve kortere eller lengre arbeidstid, herunder lovfesta rett til utvidet stilling. Heltid skal være en rettighet, deltid en mulighet.
- Det må legges til rette for en lovfesta rett til livsfasetilpassede arbeidstidsordninger, for eksempel reservasjonsrett i forhold til natt eller skiftarbeid og endrede arbeidstidsordninger.
 - Definisjon av nattarbeid og kriterier for godkjennelse, må være vernebestemmelser.
 - Forbundene er opptatt av at redusert arbeidstid for skift og turnus er et nødvendig vern mot helseskade og sosiale belastninger
 - Av de forbundene som **spesielt** har uttalt seg om sammenlignbar 3-delt turnus og helkontinuerlig skift, er det bare ett forbund som ikke ønsker Likestilling av 3-delt turnus og helkontinuerlig skift
 - Søndagens spesielle status som alminnelig fridag må opprettholdes.
 - Og Stortingets februarvedtak om utvidet overtidarbeid må reverseres!

I forrige ukes utgave av tidsskriftet "The Economist" blir den nordiske velferdsmodellen hyllert under tittelen "A midsummer nights dream"! Poenget til tidsskriftet, som vanligvis hyller markedets frie spill, er at de anerkjenner at den nordiske velferdsmodellen er en økonomisk suksess. - Da er det ganske utrolig at vi har en regjering som vil forringe og undergrave denne modellen for å bli mer konkurransedyktige. Vedtaket om utvidet bruk av overtid er et godt eksempel på det. Spesielt Høyre og Frp. viser sitt sanne ansikt gjennom de mange dokument 8-forslagene de har hatt de siste årene. Kampen står mellom de som ønsker et markedsliberalistisk samfunn, og oss - som ønsker et menneskevennlig samfunn. Regjeringens overtidsforslag ble framstilt som nødvendig for norske bedrifters konkurranse- og fleksibilitetsbehov. Men fra regjeringens side foreligger ingen dokumentasjon på at arbeidsmiljølovens bestemmelser hindrer produktivitet, effektivitet, kreativitet eller innovasjon. Det er ikke grensene for overtidsarbeids som skaper krise i norsk næringsliv og truer tusenvis av arbeidsplasser. Krisen er et resultat av helt andre deler av regjeringens politikk. Det burde være mer nærliggende for regjeringen å vise handlekraft på disse

områdene. (Men det er vel mer behagelig å snakke om noe helt annet enn de virkelige problemene).

Jeg veit at dere er opptatt av å kunne ha større kontroll og innflytelse over egen arbeidstid, det er det LO mener med fleksibilitet på arbeidstakers premisser. Slike ordninger må ta utgangspunkt i kollektive rammer. Overtidsvedtaket i stortinget, der tillitsvalgtes rolle ble fjernet, representerer det stikk motsatte!

Men et menneskevennlig arbeidsliv er ikke avhengig av arbeidstida aleine. Den er også i eller høyeste grad avhengig av hvordan denne arbeidsdagen er organisert. At det legges til rette for forutsigbarhet og trygghet under omstillinger.

Vi aksepterer ikke at bedrifter skyver regninga for omstillingsprosesser over på det offentlige, gjennom økt utstøting fra arbeidslivet. en bemanningsmessige sulteforinga norske arbeidstakere blir utsatt for hver dag kan ikke fortsette, vi er ikke villige til å betale med våre medlemmers helse!

Loven må derfor i større grad sikre en forsvarlig bemanning i virksomhetene. Derfor har vi i arbeidet med ny lov blant annet stilt krav til at arbeidsgiver skal utarbeide en HMS-plan i forkant av en omstilling. Planen må omfatte en konkret analyse av hvilke konsekvenser omstillingen kan ha i forhold til helse, miljø og sikkerhet. Planen skal behandles av Arbeidsmiljøutvalget i virksomheten. Når det gjelder virksomhetsoverdragelser er vi opptatt av å lette arbeidstakers belastning ved eierskifte og omstilling:

- Det finnes etter vår mening ingen gode grunner til at ikke tariffavtalene og pensjonsordningene skal følge med over ved virksomhetsoverdragelse.
- I tillegg mener vi at reglene om virksomhetsoverdragelse må omfatte alle typer virksomhetsoverdragelse, også anbudssituasjoner og konkurser.

De ulike former å samorganisere virksomheter og foretaksgrupperinger på, må ansvarliggjøres, slik at andre virksomheter innen gruppa som kan utøve bestemmende innflytelse som får betydning for den enkeltes arbeidsvilkår også for status som arbeidsgiver. Her må forslagene fra konsernutvalget følges opp.

Nedlegging av virksomheter som går godt, men ikke godt nok etter eiernes oppfatning, er eksempler på områder LO mener det er viktig å gripe fatt i. Her er det flere virkemidler, som må på plass for å få bukt med den utviklingen vi ser. Økende nedbemanning i kombinasjon med hurtigere omstillingstempo gir effekter som representerer en helserisiko for de arbeidstakere som blir berørt. Samfunnsmessig gir det også uønskede effekter fordi virksomhetene sender regninga for sin uforstand over på det offentlige. Her må myndighetene være opptatt av å bygge opp under et arbeidsliv som forvalter arbeidskraft på en slik måte at den varer i 40 år. Vi har over tid, sett en utvikling hvor bedriftenes behov ivaretas på bekostning av den enkelte arbeidstaker. Altså at den svake part må bøte med jobben og ofte helsa, mens bedriften går fri. Her er det åpenbart at arbeidstakervernet må styrkes.

Fra vår side er det 2 punkt som er spesielt viktig knyttet til lovrevisjonen;

- Revisjonen må ikke føre til en forringelse av dagens vernebestemmelser, det er uakseptabelt
- Fagbevegelsen skal synliggjøre at vi har de beste løsningene for hvilke forbedringer som må til for å skape et inkluderende og mer menneskevennlig arbeidsliv.

Det er nokså lenge mellom hver gang arbeidstakervernlovgivningen er gjenstand for en såpass grundig gjennomgang. Det er mange viktige tema og problemstillinger som er oppe til debatt. Det skal lages en arbeidsmiljølov som er tilpasset dagens behov og som tar høyde for et

arbeidsliv som er i stadig utvikling. Arbeidslivslovutvalget har enda ikke konkludert på noen områder. Utvalgets sekretariat har utarbeidet ulike anbefalinger som vi har drøftet i utvalget og i vår referansegruppe. Det er et krevende arbeid fram mot desember. Jeg kommer nok ikke til å få gjennomslag for alle våre krav, men det er viktig med den støtten jeg får av dere og det engasjement dere utviser slik at vi får satt våre saker på dagsorden. Det har også vært noe av bakgrunnen for den åpenheten jeg har lagt til grunn fra dag en, gjennom referansegruppa og i mine møter rundt i forskjellige forbund og foreninger, for vi må være godt skodd når innstillingen fra utvalget framlegges 1. desember, det er da den virkelige kampen begynner. Da skal den offentlige utredningen ut på høring, myndighetene skal lage en ot.prp. som skal behandles i Stortinget, først gjennom komité som skal innstille deretter gjennom debatt og endelig vedtak i Stortinget.

Fellesforbundet har i sin høringsuttalelse understreket **viktigheten** av at det lages et **debatt- og aktiviseringsopplegg** knyttet til det nye lovforslaget, på en slik måte at **flest mulig** fagorganiserte engasjeres. **Det er jeg enig i.**

Jeg har tidligere sagt at vi nok ikke kommer ut av dette utvalgsarbeidet uten dissenser. Det er åpenbart at vi også har med folk å gjøre som **ikke** ønsker det samme som oss. De områdene som peker seg spesielt ut er: Arbeidstid, herunder også hvem og på hvilke nivåer en kan avtale seg bort fra lovens minimumsbestemmelser, virksomhetsoverdragelse og stillingsvern. For oss er det viktig at vi ikke taper av synet hvorfor vi har startet dette arbeidet og at arbeidstakervernet er i fokus. Hensyn til personlig og faglig utvikling, helse, velferd, medbestemmelse og stillingsvern **skal** veie tungt mot snevre interesser, som på samfunnets bekostning, er villig til å ofre helse og sosialt liv, for kortsiktig lønnsomhet.

Takk for oppmerksomheten!

Roar Flåthen:

Da takker vi Trine Lise for en veldig god og fyldig orientering om dette viktige arbeidet. Det er allerede 2 som har bedt om ordet. Den første er representant nr.10 Trond Berg-Hansen EL&IT Forbundet.

Repr.10 - Trond Berg Hansen EL&IT Forbundet:

Takk dirigenter – kamerater!

Jeg er nok blant dem som var skeptiske til at LO skulle gå hardt inn for en revidering av lovene i arbeidslivet. Jeg tror dessverre at det fra vår side i dagens politiske situasjon, handler mest om å forsvare det gjeldende, og ikke positivt videreutvikle arbeidslivslovene. Selv om vi selvfølgelig kan håpe på at vi skal klare å få til det.

Det er uansett to ting i forbindelse med ny lov for arbeidslivet som jeg vil bruke anledningen til å peke spesielt på.

Det ene er den delen av arbeidstidsbestemmelsene som går på at tida mellom 21.00. om kvelden og 06.00. om morgenen fortsatt må defineres som **ikke** dagarbeid. For jeg tror jeg med rette kan si kan si nesten alle innenfor tjenesteytende sektor, også der jeg kommer fra, opplever nærmest daglig angrep både på tariffavtaler og sædvane, i forbindelse med når man skal jobbe.

Det andre det er et moment i forhold til retten til å stå i stilling fram til dom er avsagt, hvis han etter oppsigelse vil gå til sak for å beholde jobben. Jeg tror at det antakeligvis er den viktigste grunnen til at noen over hode vurderer å gå til sak. Ta den belastningen det er til å gå til sak for å beholde jobben. Det at man har en rett til å stå i stilling. Hvis den retten forsvinner

så vil det bli forferdelig mye enklere for arbeidsgivere landet rundt og faktisk bruke oppsigelse som våpen. Veldig ofte med feil utgangspunkt.

Jeg mener at det ikke er usannsynlig i det hele tatt at et flertall i dette arbeidslivslovutvalget vil gå inn for å utvide definisjon av hva som er dag, altså etter kl. 21.00. om kvelden, og i tillegg vil fjerne denne retten til å stå i stilling. Begge deler og sannsynligvis en hel mengde andre punkter andre er mer opptatt av. Begge deler vil være ganske voldsomme, ideologiske og arbeidsgiverpolitiske angrep på arbeidsfolk sine rettigheter. Jeg håper at hele representantskapet og LOs representant i dette utvalget vil være krystallklare på disse punktene hele veien fram. At alle oss er enige i at de rette dissensene må bli tatt i den innstillingen som skal vedtas til slutt.

Takk!

Roar Flåthen:

Takk til deg Trond. Da er det representant nr. 45 - Klaus Jervell - HRAF

Repr.45 - Klaus Jervell -HRAF:

Jeg jobber til daglig i Oslo Hotell- og Restaurantarbeiderforening.

Jeg skulle gjerne stått her og snakket om hva slags arbeidslivlov vi ønsker, hvis det hadde vært virkeligheten jeg levde i.

Så har jeg masse ting. Vi har 60 % innvandrermember, vi kunne ha snakket om inkluderende arbeidsliv om tilrettelegging, mange ting. Jeg er nødt til å snakke om noe annet det er stillingsvernet. Det er rett til faste kontrakter, rett til faste ansettelsesforhold og rett til å stå i stilling, hvis du mener er usakelig oppsagt. Det er fordi – disse rettene er ikke noe som står på et papir for oss, men det er retter som vi bruker hver eneste dag i vårt arbeid. I de mest utsatte bransjer i Norge. Uten retten til å stå i stilling ved usakelig oppsigelser, så er oppsigelsesvernet dødt i vår bransje. Derfor så må jeg si til Trine Lise : Vi har mange ønsker, men vi må sette noen stolper: LO må si: Går dere over dette her, så er det krig. Det er mitt spørsmål til LO ledelsen: Er dere villig til å si det? Hvis det kommer et forslag nå om å fjerne retten til å stå i stilling, hvis du mener du er usakelig oppsagt, så er det krig med LO. Det er spørsmålet jeg har til dere. Grunnen til at jeg skal argumentere for det.

Denne uken har vi med vår forening med ikke mange medlemmer. Vi har fire møter om oppsigelser. Forrige uke var det tre møter og det er med dagens beskyttelse. Det at vi har mulighet med våre arbeidsgivere til å kreve at folk skal stå i stilling, gjør at det er en diskriminering av arbeidsgiverne. Det gjør at de må se på, møte de ansatte seriøs og prøve å finne løsninger. Er det borte, så har vi arbeidsgivere som bruker dette kynisk for å trakassere folk og for å skremme folk. Da forsvinner retten til å organisere seg i utsatte bransjer og. Det er den virkeligheten vi lever i at uten dette her så vil våre tøffe organiserende medlemmer – de vil bli sagt opp. Det vil være et signal til alle andre på arbeidsplassen mange steder. Syke folk, de ryker ut med en gang. Vi har nå en runde nå hvor syke blir plukket ut ved alle oppsigelser i de fleste bedrifter hos oss. Nå har vi noe å forhandle på, nå kan vi gjøre det. Blir det borte så har vi ikke det. Arbeidsgiveren er villig til å betale den kostnaden. Det andre er dette med midlertidig ansettelse. Hvis ikke retten til fast kontrakt til fast ansettelse blir satt en stolpe der og, så betyr det at de mest utsatte i arbeidslivet mister den retten totalt. Allerede i dag så er det sånn at for mange av bedriftene hos oss, så er halvparten ekstrahjelp. Vi kan gjøre noe! Vi kan gå ut til folk si ved organisere seg og stille krav, så har vi lovverket på vår side. Blir det borte, så er også dette bare en illusjon hele retten. Jeg vet at det ikke typisk for alle, men jeg synes LOs jobb er å sette ned stolper og sloss for rettigheter for alle. Derfor må det være en krig hvis disse rettene blir angrepet nå.

Vi hadde akkurat en sak på et hotell i Oslo som er en del av Scandic-kjeden som priser seg ut at det må være veldig miljøvennlig, opptatt av verdier og etikk. Der fikk vi en ekstrahjelp fra Ukraina som kom til oss. Hun jobbet på et hotell. Hun fikk kun betalt for den tiden ledelsen hadde bestemt hun skulle bruke på jobben sin. Det er brudd på tariffavtalen, arbeidsmiljøloven, men den regelen hadde direktøren der innført eller kjeden innført. Hun bad om å få stemplingskort, så hun kunne få registrert hvor mange timer hun jobbet. Nei, det skulle hun ikke ha! Så sendte hun et krav om å få betalt i hvert fall for alle timene hun hadde jobbet. Hun hadde ikke klart det på den normerte tiden. Dette var en bedrift med tariffavtale. Da fikk hun beskjed av ledelsen: Nei! De betalt pr. rom. De hadde bestemt tre rom i timen. Hun fikk da ikke betalt for mer enn hvor langt tid de hadde bestemt, selv om hun hadde jobbet overtid hver dag. Når vi kommer inn og tar saken, da plutselig blir de redde. Dette er blitt praktisert kjempelenge der, sånn er våre arbeidsgivere. Vi **må** ha en arbeidsmiljølov som beskytter disse arbeidstakerne ellers så er den ikke verdt noen ting!”

Roar Flåthen:

Takk til Klaus. Da har jeg to talere : 98 - Tone Sønsterud – NTL, og så er det 28 -Boye Ullman - FF.

Repr. 98 - Tone Sønsterud – NTL:

Dirigent. Trine Lise hadde en grei gjennomgang. Hun startet med LO Kongressen og det gjør jeg også.

For når LO Kongressen diskuterte ny lov for arbeidslivet var det en klar forutsetning at lovverket skulle forbedres i vår retning. Så kan vi jo spørre: Hvor realistisk tror vi det er Victor Norman som minister for lovendringene og med det Stortinget vi nå har?

Jeg får et inntrykk av at LO-ledelsen fortsatt tror at fagbevegelsen står på offensiven, og at det er mulig å få til store forbedringer i loven. Hvis mitt inntrykk er rett, så blir mitt spørsmål: På hvilke områder er det, og hvor realistisk er det egentlig å få det til?

Trine Lise nevnte overtidsaken og Norman signaliserte tidlig i sin statsrådsstilling at overtidsreglene skulle endres. LO protesterte og bad om at utvalget fikk saken til en total vurdering. Norman avviste henstillingen, noen av oss ble ikke spesielt overasket over det. Regjeringspartiene sammen med Fremskrittspartiet vedtok utvidelsen av overtidsarbeid og fratok de tillitsvalgte retten til drøfting ved bruk av det uten å blunke. Hva får oss til å tro at de vil endre på den regelen nå?

I vårens mellomoppgjør i staten var Victor Norman tidlig ute og truet med å frata oss OU-midlene. Det er penger som bl.a. brukt til opplæring av tillitsvalgte. Hvorfor vil han fjerne dette? Jo, han ønsker selvfølgelig et svekket tillitsapparat i staten. Han vil fjerne våre rettigheter både som ansatte og tillitsvalgte - han er godt i gang!

Vi har mange eksempler på det : Ikke minst så vi det i saken om statlig tilsyn som har pågått i dette halvåret, der de ansatte og de tillitsvalgte i tilsynet ble holdt **helt** utenfor hele prosessen. Brutaliseringen av arbeidslivet bekymrer ikke Victor Norman, og han framstiller det som om vi vil de arbeidsledige veldig vel ved å svekke trygdeordningene. I tillegg er både Hovedavtale og tarifforhandlinger i staten nå mye mer politisk styrt enn noen gang før. Noe som slett ikke er til vår fordel. Hvis noen tror at Victor Norman er en god venn av oss så tar dere feil. Hans bibel er OECD – rapporter og det som kommer fra arbeidstakerne er han imot så fram til det ikke er til hans fordel. I tillegg **skal** han vinne alle saker, uansett hvor dårlig forberedt de er. Det spiller heller ingen rolle for ham hvor mye det koster. Ideologi er det viktigste uansett!!

Vi vet at arbeidsgivernes og den politiske høyreside hovedstrategi er å svekke fagforeninger og de tillitsvalgte rolle på alle områder, også de områder som reguleres av arbeidsmiljøloven. Vi har snakket om overtidsbestemmelsene. Endringene ble også framstilt som en frihet til de ansatte, for de kan nå selv bestemme når og hvor mye de vil jobbe. Alle vet nå at det er arbeidsgiver som nå har fått mer frihet til å bestemme når og hvor mye du skal jobbe.

Vi vet at arbeidsgiverne ønsker svakere vern mot midlertidig ansettelse og mot oppsigelser – det er sagt her før meg. De vil fjerne verneombudets rett til å stanse virksomhet hvis liv og helse er i fare. De vil at lov kan settes ut av spill gjennom avtale. De ønsker utvidet avgang til nattarbeid og fjerne tillitsvalgte posisjon når det gjelder å godta nattarbeidet. Dette er bare noe av det vi kan lese om på nettet.

Fellestrekk i mange av disse endringsforslagene er svekking av fagforeningenes og tillitsvalgte maktposisjoner. I tillegg vil de svekke offentlige kontrollinstanser. Det fikk vi et bevis på gjennom tilsynsmeldinga, som helt klart viser at Direktoratet for Arbeidstilsynet og hele kontrollapparatet blir svekket. Det er rådende politikk å bygge ned offentlig kontrollinstanser. Arbeidstilsynet burde jo ha vært styrket i forhold til det arbeidslivet vi nå har og som vi antagelig går inn i og slett ikke svekket sånn som det nå ser ut til å bli. Arbeidslivslovutvalget startet ikke på bar bakke. Da Kolbjørnsensutvalget – høsten 1999 avga sin innstilling : Nytt millennium – nytt arbeidsliv, der man skulle tilstrebe best mulig avveininger mellom arbeidstakerenes, virksomhetens og samfunnets interesser, så ante vi jo hva som måtte komme nå! Flertallet i det utvalget konkluderte med:

Mer ansvar til arbeidstaker, færre reguleringer i lov, mer i avtaler, økt avgang til overtid, økt avgang til søndagsarbeid, strengere definisjon av nattarbeid, stillingsvernet vurderes mot virksomhetens krav til omstilling – bare for å nevne noe.

Det er jo akkurat de samme liberaliseringsforslagene som arbeidsgiversida i lovutvalget nå fremmer.

Hva vil så bli resultatet? Jeg er redd for at det blir akkurat slik Victor Norman vil ha det. Vi kan jo godt gå til KrF, men de har svært lite de skulle sagt i denne regjeringen, selv om de forsøker å late som noe annet om dagen.

Alle snakker om Høyre-regjeringen selv om den er ledet av KrF. Det gjør meg og mange andre ganske så bekymret og jeg må faktisk spørre : Har LO nå rett fokus? Er det ikke slik at på de områdene vi vil ha forbedringer er akkurat de samme områdene som arbeidsgiversiden vil svekke? Jeg er redd for at vi skal få nok med å forsvare de rettighetene vi faktisk har. Mitt siste spørsmål det er også i forhold til LO Kongressen: Har vi noen strategi for å møte den utviklingen som jeg og mange med meg frykter? Vi har hørt her om krig og om å være godt skodd, men jeg skulle gjerne se at vi hadde en skikkelig strategi for å møte det som mange av oss frykter.

Vi hadde et utvalg i 1992 som også vurderte arbeidsmiljøloven med tilnærmingen :” Det gode arbeidsmiljø er lønnsomt for alle!” Det hadde kanskje vært en tittel å ta fram igjen!!

Takk for oppmerksomheten!

Roar Flåthen:

Takk til Tone.

Da er det Boye Ullmann fra Fellesforbundet

Repr. 28 - Boye Ullmann – FF:

Repskap og LOs ledelse.

I tråd med tidligere innlegg her; så er jeg helt enig på de punktene som ble pekt ut. Jeg har nå lest det som har vært et notat og kulepunkter på de områdene LO vil sloss for fra Ledelsen til Sekretariatet. Det er kollosalt viktig å konkretisere ytterligere det som står allment, for å være helt krystallklare på de områdene som er ufravikelig fra fagbevegelsene ståsted i dagens arbeidsmiljølov. Som det er helt korrekt påpekt her; Det er en nyliberal aggressiv/offensiv – og det er det vi må ta hensyn til og utgangspunktet i når vi skal sloss for denne loven! Det er så mye ord, men det som går igjen; det som kan kalles hersketeknikker og avsporinger på egentlig hva dette dreier seg om. Det ble kalt at vi skal ha forenkling. Da har jeg hørt at 150 forskrifter til dagens lov skal reduseres ned til 5. Grunnen til at de forskriftene har kommet er jo selvsagt at arbeidslivet er uhyre komplisert og det er masse særegenhet i mange forskjellige bransjer. Jeg blir dødsnervøs. Når det snakkes om forenkling, så er jeg også nervøs, fordi arbeidsgivernes svar på det, er anarki og kaos og at det skal styres fra dem på deres premisser for at de skal skyve makta i retning til sin fordel - at styringsretten skal brukes over en lav sko.

Jeg blir livredd når jeg hører om modernisering, fordi det som står i masse av departementdokumenter er faktisk gammeldags. Det er tilbake i utgangspunktet fagbevegelsen. Individuelle løsninger kontra det kollektive; en for alle – alle for en. Det ligger i bånd den tenkingen og selvsagt en gjennomgående blå tråd – ikke en rød tråd. Blå tråd er EUs minimumsdirektiver som blir brukt offensivt for å skru dette her ned. Slik at dette i retning av minimumsregler i stedet for at vi skal beholde og styrke våre bestemmelser. Dette er det totale bilde. Dette er arenaen. Det er ut her vi skal kjempe og her vi skal utforme viktige slag!

Jeg ble arrestert av Gerd-Liv sist, fordi at jeg sa at hun ikke har fronta dette. Det kan hende hun har fronta denne loven uten at jeg har lagt så god merke til det. Hun har sikkert gjort dette på konferanser og ellers, men det som i hvert fall er helt klart for våre motstandere er følgende:

Det er:

Røre sykkelønsordninga, som Per Gunnar sier. Da blir det et sant helvete! Det har han sagt. Har vi sagt noe i forhold til dette? Noe som understreker poenget til Klaus? Er det noen steder vi skal si: Der og ikke lenger – da er det stopp da er det krig! Det er helt korrekt! Det står i notatet til Trine Lise, retten til å stå i stilling er der. Midlertidig ansettelse ikke kan svekkes. Det er sentrale områder som står i kulepunktene som er viktige og viktig og understreke. Det er noen konkretiseringer, så jeg har lagt fram et forslag. Jeg vet konklusjonen dessverre, for jeg tør ikke ta dette opp til avstemming for da taper jeg. Jeg kan jo ikke bli nedstemt! Disse kulepunktene og konkretiseringen ville ha inn det videre arbeid. Hvilke arena skal jeg ellers bruke enn dette arena? Egentlig burde vi være så "voksne" at vi tok faktisk stilling til faktisk konkrete forslag som jobbes inn, for ellers forsvinner ut av det berømte badevannet altså. Så det har jeg tillatt meg. Ta noen kulepunkter! Det er viktig at vi forandrer 55 KLM – Blålid, må forandres! For den begrenser dette til kun den individuelle retten som en som er leid inn til faktisk stevne bedriften der vedkommende har lyst til å jobbe. Alle skjønner at det er helt umulig! Glem det! Vi må tilbake til LOs krav som var, at det må til en avtale for inn- og utleie. Vikarbyråene som nå er regne utleievirksomhet, har ikke noe med vikariatet å gjøre i det hele tatt. Det må være konkrete personer. Finn Erik var inne på det; Her på Østfold, Vestfold med fengsel og svære prosjekter. Tenk på den operaen som skal bygges. Det er avdekket nå i forbundsområdet spesielt i EL&IT og vårt forbund FF, massivt nå sosial dumping, tyske selskaper som bruker polsk/baltisk arbeidskraft og det er på langt under tariff. Dette blir styrt fra mafiavirksomhet, såkalte private A-etater i Polen som automatisk tar kontakter med banker som går direkte inn i lønnskontoene som tar fra dem feriepengene når

de har vært i Norge. Tar fra dem de tarifferte tilleggene som man har kjempet igjennom. Man står i totalt i forhold til det utvidelse av EU og det som kommer nå til våren nesten uforberedt! Man må faktisk styrke den delen av loven og som er helt korrekt som Trine Lise har som kulepunkt:

- Du må ha anledning til å gå rett inn og kreve bøter.
- Du har trafikketat som mange her har vært irritert over.
- Man har næringstilsynet som undersøker mat og gir folk bøter på plassen.

Hvorfor kan de ikke gjøre det gjelder folk, når det er mennesker som må ha de samme muligheten samtidig som du ser at arbeidstilsynet blir fratatt de mulighetene og rettighetene som de egentlig skal være en påtalemyndighet – rett på plassen. Vi vet jo hvordan det er. Hvis det blir politiet som kommer inn i bildet, blir det henlagt. Det vet vi!

Det var Blålid! Tilbake igjen til der vi må være i posisjonen! Vi må være klare på nattarbeid! Det står i alle notater: Natta begynner kl. 23.00.- 24, så tar man utgangspunkt i EUs minimumsregel som er 7 timer. Ganske sleipt, så det må konkretiseres.

Vern og trakassering av tillitsvalgte. Det tillitsvalgtes posisjon i loven det er i ferd med å forsvinne. Det må inn igjen! På § 12 må man inn i vern av både ansattes representanter og de tillitsvalgte. Det skal vernes i et brutalt arbeidsliv.

Fortsatt mulighet for verneombud med stans av farlig arbeid.

Stortingets vedtak om utvidet overtid skal reverseres, står helt korrekt i kulepunktet. Men – vår nøye her, for ti timer pr. uke og 25 timer pr. 4. uker, som ikke Evy tok dissens på i Kolbjørnsensutvalget, det må inn, for det er så oversiktlig og greitt. Resten, hvis det forsvinner så blir det uoversiktlig, så blir dette rot og røre på arbeidsgivernes premisser.

Fortsatt mulighet for verneombud til stans av farlig arbeid

Stortingets vedtak om utvidet overtid skal revansjeres, men I vær nøye her. For 10 timer pr. uke – og 25 timer pr. 4 ukene som vi ikke Evy tok dissens på i Kolbjørnsen – det må inn for det er så oversiktlig og greit. Resten hvis det forsvinner, bang!

Så blir det uoversiktlig. Så blir det rot og røre og anarki på arbeidsgivernes premisser.

Sikre arbeidstilsynets tilstrekkelige resurser, samt de tilsynet hjemmel til å kunne utstede bøter på stedet arbeidsplassen.

Så skal jeg gå ned endelig for landing! Poenget til Klaus: Når kjører du krigen? Vi vet at arbeidsgiverne forsøkte på 90 tallet gang på gang å faktisk angripe arbeidstidsordningen i normalarbeidsdagen. De ble slått tilbake. 92 oppgjøret, 94 oppgjøret you name it! Derfor er dette veldig sleip. Det er så sleipt! Nå 2003 desember og fram til 2004, helt korrekt som Trine Lise sier, at her skal NOU offentlig utredning være! Så har de tenkt å lage proposisjonen til 2005 våren. Da er det ikke hovedoppgjør. Er det tilfeldig? Nei, det er det ikke!

Ergo du er nødt til å få disse punktene. Disse punktene må knyttes inn i mot tariffoppgjørene. Vi må ta den arenaen der vi kan utøve makt! Nemlig en spørsmål om streik! Det er her du må ta det! Gjøres ikke det, så taper vi. Vi tåler ikke å tape denne kampen. Jeg er overrekker denne forslag til vedtak som dessverre ikke blir votert over denne gangen. Den blir oversendt Sekretariatet, men ta den ikke i papirkørja, men ta den med dere, please!

Takk skal dere ha!

Repr. 28 - Boye Ullmann – FF leverte følgende forslag:

”Med dagens sammensetning av stortinget vil det være fare for angrep på sentrale bestemmelser i AML. LO må ta hensyn til dette og planlegge mottrekk. Et tiltak vil være å bruke tariffoppgjøret som en arena for å forsvare viktige lover i en ny arbeidslivsreform. I

tillegg må LO lage et debatt- og aktiviseringsopplegg knyttet til forslaget til ny lov. Arbeidet må prioriteres slik at flest mulig fagorganiserte engasjeres.”

Nye kulepunkter:

LO vil jobbe for:

- kreve forandring av § 55 om inn- og utleie til at forhandlinger kreves ved inn/utleie og at vikarbyråene begrenser utleie til konkrete personer. Her ligger den kollektive mulighet for stevning ved ulovelig innleie.
- Ingen forsyvning av nattarbeid fra kl. 21.00.
- Vern mot trakassering av tillitsvalgte og ansattes representanter i styret. (dagens par. 12 AML)
- Fortsatt mulighet for verneombud for stans av farlig arbeid.
- Stortingets vedtak om utvidet overtid, skal reverseres, herunder begrensninger på 10 timer pr. uke, 25 timer pr. 4 uker og 200 timer pr. år.

Sikre arbeidstilsynet tilstrekkelige ressurser, samt gi tilsynet hjemmel til å kunne utstede bøter på stedet/arbeidsplassen.

Roar Flåthen:

Da er det siste taler Siv Karin Kjøllmoen.

Repr.30 - Siv Karin Kjøllmoen- FO:

Dirigenter – Representantskap!

Det er ikke lett å tale etter Boye Ullmann når man er ny i denne salen her, men jeg skal prøve det jeg kan i hvert fall. Jeg er også en av dem som er veldig skeptisk til den nye arbeidslivsloven. Spesielt sånn som det flere av dere har sagt i forhold til de politiske situasjoner i dag har og vi finner oss i. Når det er sagt, så håper jeg også at vi gjennom det her arbeidet kan se på muligheter til endringer som gjør det bedre for oss som jobber og jeg som kommer fra kommune Norge. Gjør det bedre å være også på disse arbeidsplassene. Da må vi som flere sier være beredt på å kjempe og sloss. Spør som Klaus Jervell sa; Hvor er smertegrensen våres? Vi må få fram det veldig tydelig og det må vi få fram veldig tydelig og det må vi diskutere også i alle de her fagforeningene. Hva er det vi kan være med på for at vi kan være sikker på at loven ikke skal bli dårligere enn den er i dag? Det er noe som helt sikkert også kommer til å bli dårligere, og hvor er smertegrensen ut i fra det. Hvor er det vi kan stå samlet for at vi kan sloss sammen for å få til en god arbeidslivslov i framtiden? Det er nevnt flere ting, men jeg vil ta fram en ting som vi ser i FO, som en viktig sak etter hvert. Dem som tør si fra om at jobben som vi gjør i dag og som den er i dag er ikke verdig. Verken for meg som arbeidstaker og i hvert fall ikke den som mottar tjenesten som jeg utøver. Det er sånn at i kommune Norge så vet vi at det er uverdige forhold i mange sykehjem. Vi vet at det er uverdige forhold for masse unger i skolen. Vi vet at foreldrene må betale. Hele velferdsstaten våres er da på nedgang. Det her er en del av våre medlemmer som tør av og til si fra, men dem blir virkelig straffet i ettertid. Hvis ikke vi klarer å bygge opp en lov som sikrer de folkene her, så vet vi at arbeidstakere i kommune Norge i framtiden ikke tør å ikke kan si fra om hvordan forholdene er rundt om kring. Det vil kanskje ikke gå ut over så mange av ungene i normalskolen for at der er det foreldre som sier i fra. Det vil kanskje heller ikke gå ut over alle på sykehjemmene for der er det også pårørende som sier fra. Men for unger i barnevernet, vil det her helt sikkert gå ut over mange unger. Det vil også gå ut over sosialhjelpmottakere for det er også folk som kanskje ikke sier i fra på samme måte som de

her sterke grupper foreldre og sånne ting. Da er det vi som arbeidstakere som rundt om kring som må si i fra. Vi må også si i fra når våre arbeidsplasser også blir truet med dette her. Sånn som det er i dag er det flere av FOs medlemmer som har vært i rettssaker i forhold til dette. De har vunnet sakene, men de blir mobbet og trakassert på arbeidsplassen i ettertid. Fordi at en liten kommune som jeg var i, så ble en av våre medlemmer i rettsaken og vant saken på alle områder, men hun ble så mobba og trakassert i ettertid og blir det fremdeles. Sitter fremdeles i jobben sin, men hun vet ikke i dag om hun klarer det snart lenger. Det er en liten kommune i Norge, men den er ikke alene. Hun blir presset av hele ledersiktet og ikke minst rådmann. Våres ønske er i hvert fall at akkurat på dette området her at loven blir sterkere og tydeligere på at det må være lov til å si fra om uverdige forhold både for brukerne og de ansatte i kommune Norge også.

Hvis vi ikke får til det heller, så tror jeg nok også at velferdsstaten våres også ramler mye sammen, når ikke ansatte rundt omkring har muligheten til å si høyt opp hvordan forholdene er.

Takk for meg!

Roar Flåthen:

Takk til Siv. Da gir vi ordet til Trine Lise for oppsummering av debatten.

Trine Lise Sundnes :

Jeg er enig med dere i veldig mye, for å si det sånn; nesten det aller meste som har vært debattert oppe fra talestolen i dag. Jeg regner med, og tar det i og for seg for gitt, at jeg har salen med meg i forhold til at retten til å stå i stilling er en forutsetning for å få prøve sin sak for retten. Jeg tar det for gitt at vi skal sloss for den retten til å stå i stilling. Sånn at det er en krystallklar utdypning av kulepunktet om retten til å stå i stilling.

Så er det sånn at dere tar utgangspunkt i hvordan loven eller innstillingen vil komme til å bli. Hva resultatet vil bli. Jeg er faktisk mer opptatt av: Hva gjør vi med det eventuelle resultatet? Den oppgaven har Kongressen gitt Sekretariatet gjennom sitt vedtak på Kongressen og hele tiden ta fortløpende stilling til – lage strategier i forhold til.

Boye – Du var litt ute etter hvor i all verden skulle jeg levere inn dette forslaget ditt? Det forslaget ditt har du hatt anledning til å levere fra 12. september 2001 til din representant i referansegruppa. Sånn at det har vært noe av meningen med referansegruppa at medlemmene skal spille inn sine forslag gjennom sine representanter i den referansegruppen som er nedsatt. I forhold til det som går på varslere som Siv Karin fra FO var opptatt av. Det har FOs representant i referansegruppa spilt inn videre. Det er også spilt inn i arbeidslivslovutvalget som et tema som diskuteres og som vi har fokus på.

I forhold til sosial dumping fordi at det var oppe, så har altså LO satt ned et Adhoc-utvalg, om sosial dumping hvor alle berørte forbund er med. I tillegg så er det nedsatt et utvalg som utreder allmenngjøring av tariffavtalene hvor også alle berørte forbund er med. Jeg tror i forhold til den debatten som har vært, er jeg helt enig med Klaus fra HRAF sier at midlertidig tilsetning skal ikke eskalere. Det er fast tilsetning som fortsatt skal være hovedregelen i norsk arbeidsliv. Så tror jeg at jeg tar med meg de synspunktene som har kommet fram i det videre arbeid med dette lovarbeidet.

Takk!

Roar Flåthen:

Takk til deg Trine Lise!

Da spør jeg dere om vi kan ta orienteringen til orientering og forslaget til Boye oversendes til Sekretariatet. Det er vi enig i! Takk for det!

Da har vi et punkt igjen. Utvikling i arbeidsmarkedet. Der ligger det en uttalelse. Vil dere at jeg skal lese den opp? Nei, det vil dem ikke.

Da får du ordet Gerd-Liv!

Utviklingen i arbeidsmarkedet

Gerd-Liv Valla:

Dirigenter – Representantskap.

Jeg skal være ganske kort, men jeg skal bare slå fast at det som er vår jobb nr. 1 : Det er arbeid til alle.

Vi har sett at det har blitt 30.000 flere ledige det siste året. Det er nå over 100.000 i ledighetskøen. Sekretariatet ønsker med den alvorlige bakgrunnen denne gangen her å få en uttalelse i fra Representantskapet. Det må aldri være tvil om at vår solidaritet ligger hos de ledige. Det må vi minne både eiere, myndigheter og politikere på hver eneste dag. Vi hadde lagt ut et forslag til en uttalelse om nye grep for å bekjempe ledigheten og for et utvidet bedriftsdemokrati og sterkere innflytelse for våre tillitsvalgte. Så har vi samtidig lagt ut LOs sin ferske tiltaksplan. En offensiv for konkurranseutsatt næringsliv. Dere har og fått på bordet det vi sendte til de politiske partiene på Stortinget i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett. Vi advarte jo Bondevik II regjeringen mot en økende arbeidsledighet, da dem la fram statsbudsjettet for 2002. Vi gjorde det samme da dem la fram statsbudsjettet for 2003. Dem har imidlertid lukket øynene veldig lenge og gjør det fortsatt for de varsellampene som har lyst, det har de ikke sett. Siden høsten 2001, så har ledigheten øket med 60 %. Vi ser at antallet langtidsledige øker og vi ser at ungdomsledigheten øker. Vi har jo da krevd en ungdomsgaranti. Det har ikke regjeringen vært særlig villig til å diskutere med oss og det ble altså nedstemt på Stortinget, men vi bør fortsatt ha ungdomsgaranten som vår sak. Vi gikk jo 17. oktober sist år til en politisk demonstrasjonsstreik, for å få satt søkelyset på ledigheten og på de angrepene som var på de ledige gjennom kuttene i ledighetsstrygden. Ved siden av at Regjeringen har demonstrert maktesløshet i kampen mot arbeidsledigheten, så har vi hatt en praktisering av pengepolitikken gjennom Norges Bank som vi har angrepet, og som vi nå ser at vi har fått rett i mye av våre tanker rundt. Pengepolitikken gav oss en alt for høy rente, gav oss en ødeleggende høy kronekurs. Nå er det da rentemøte i Norges Bank i dag, men det skulle ha vært i forrige uke. Gjerdrem satte opp renta 3. juli i fjor – vi kritiserte, nå har han snudd, men vi har fortsatt bedt om at man gjør noe med instruksen til sentralbanksjefen for å unngå usikkerhet framover. Vi har tatt ansvar for å bringe norsk økonomi på fote gjennom våre grep i det inntektspolitiske samarbeidet og gjennom resultatet over årets oppgjør. Vi må hele tiden kjøre på at andre må følge opp hvis vi skal få til det vi ønsker; nemlig å få snudd den uheldige utviklingen på arbeidsmarkedet. Vi vil kreve virkemidler fortsatt og vi vil kreve styrkede ordninger i våres innflytelse i bedriftsdemokratiet og i hovedavtalen. Vi er ikke veldig konkret i det som uttalelse, men det er vist til de underliggende dokumenter som vi selvfølgelig skal bruke i den videre debatt.

Så har jeg lyst litt apropos til forrige debatten og som litt apropos til dette her. Vil vi få gjennomslag ? Vi har gått til politisk streik, det gjorde vi 17. oktober. Vi har gjort henvendelse til Regjeringen, til Stortinget, og vi må bare innse at i altfor mange saker så har vi ikke så særlig godt mottaksapparat for å si det sånn. Vi er jo ikke så naive. Vi har jo ingen illusjoner om at Victor Norman skal være enige med oss i våre mer offensive krav til

arbeidsmiljøloven og heller ikke på andre felt. Vi har ikke fått gjennomslag for noe som burde vært helt opplagt at vi skulle fått gjennomslag for; nemlig at de skulle gi tilbake til de ledige de inntil 20.000 de har tatt i fra de i året. Det er likevel viktig å være offensiv og reise offensive krav, fordi vi vet hvor avhengig vi er av et Storting og av en Regjering. Vi vet at sammensetningen av Stortinget og sammensetningen av Regjeringen betyr mye for oss. Derfor så har vi sagt at vi må være tydelig både i våre krav til en politikk for økt sysselsetting. Vi må være tydeligere i våre krav til en forbedret arbeidsmiljølov og herunder forsvare det som vi har. Fordi hvis ikke den sittende Regjering og det sittende Stortingsflertall vil følge oss på det, så er det vår virkemiddel må være å spørre hvilke partier som vil støtte oss på våre saker. Vi har et Stortingsvalg i 2005. Det er det vi må bruke i den såkalte lange valgkampen. Utfordre partiene på våre saker og at vi er tydelig og offensiv på det.

Så med det så tar jeg opp Sekretariatet forslag til uttalelse.

Takk!

Roar Flåthen:

Takk til deg Gerd-Liv. Da har vi fått en som har bedt om ordet. Det er også kommet inn et forslag, men jeg regner med at du begrunner forslaget selv. Det er representant 111. Marit Sørli Rød – LO Telemark.

Repr.111 - Marit Sørli Rød –Telemark fylke :

Kamerater!

Jeg skal ikke dra dette her veldig langt. Egentlig så burde jeg tatt ordet til forrige sak for det henger jo litt sammen, det med brutalisering av arbeidslivet. Men jeg tenker der jeg jobber selv, i offentlig sektor. Det er lenge siden at det var en såkalt trygg arbeidsplass. Der har det nettopp vært, blant annet en undersøkelse som arbeidstilsynet har hatt en landsomfattende undersøkelse, som forteller om brutaliseringen blant annet innen for hjemmebaserte tjeneste og vi som jobber der. Det betyr i hvert fall at det er en rasering av tjenestetilbudet til brukerne våre. Så forslaget mitt det går kort og greit på: Det legger til en setning på selve forslaget som begynner med: " Norge lider nå under". Så foreslår jeg at det kommer et tillegg hvor det står; "og rassering- og privatisering av offentlig virksomhet".

Takk!

Roar Flåthen:

Takk til deg Marit! Da kommer det en til. Det er 23 Jarle Helland fra Fellesforbundet.

Repr. 23 - Jarle Helland – FF

Dirigent – Kamerater.

Jeg kommer i fra en næring i Norge som er kalt for petroleumnæringen. Jeg synes det er en veldig god uttalelse som legges fram her. Kommer til å støtte den fullt ut, men synes likevel at LO kunne styrke en bit av den. Jeg synes det er veldig mye sysselsettingspreg, som selvfølgelig vi alle er veldig opptatt av – det er veldig viktig. Den næringen som jeg kommer i fra nå, står på en måte litt med ryggen i mot veggen på et annet punkt som jeg synes er veldig viktig.

Litt historisk så har Norge nå i 30 år brukt enorme resurser, både økonomisk og menneskelige resurser, på å bygge opp en kompetanse som skal sikre at vi som nasjon skal kunne forvalte våres naturresurser selv på egen sokkel. Vi er kommet så langt på de 30 årene - i fra å være

helt avhengig av amerikansk hjelp for å ta ut vår petroleumsresurser, så kan vi i dag levere utstyr til amerikanerne på den utstyrsiden. Vi vet at en av de store utfordringene petroleumsindustrien står overfor, er å unngå den såkalte forvitningskurven der det sakte men sikkert går tomt på norsk sokkel, og de verdiene som vi alle lever av begynner å gå tomme. Det ligger likevel et enormt potensial i å gå over på noe som en kaller utviklingskurven. Det er snakk om ca. 2000 milliarder kroner som differansen mellom de to kurvene er. Det vil si et av Norges største kjøpesenter sin omsetning i 2000 år. Vi føler nå at vi står dit hen, vi har redusert så kraftig som industrinæring, at kompetansen begynner å bli svekket. Vi i privat sektor er og på en måte offer for en slags privatisering. Det er denne kompetansen som er brukt opp i nasjonen Norge nå blir eid av noen få. Jeg jobber i Aker Kverner som blir eid av Kjell Inge Røkke, som i dag har storparten av ressursene innenfor denne næringen. I tillegg har vi ABB som er og en stor industribedrift. Den olje- og gasssektoren der er for salg. Hvem som kjøper da opp er da helt uvisst. Herema A/S i Tønsberg er en usikker skjebne i møte. Fellestrekk for alle er at vi er i en slik situasjon at kapasiteten på bedriftene blir i dag brukt til siste oppdrag inne – uten noen langsiktig industrielle visjoner. Mitt budskap er: Det handler ikke bare om sysselsetting. Det handler om en næring som setter Norge i stand til å forvalte disse naturressursene som er i overhengende fare. Takk!

Roar Flåthen:

Takk til deg Jarle!

Da er det representant 108. Størk Hansen

Repr.108 - Størk Hansen – Oppland fylke:

Dirigent – Kamerater.

Uttalelsen er rimelig grei! Begrunner den med at det er solidaritet med de arbeidsledige, så synes jeg vi skal bevise at vi virkelig setter pris på dem og vil ta vare på dem! Det vil si at de forverringstiltakene som ble vedtatt nå – de må vi sette alle våre krefter i å reversere. Dette menneskesynet som her blir tilkjennegjort i Høyre-regjeringen. Vi skal redusere utbetalingene på sjukelønn fordi at – får du mindre så blir du mindre syk. Er du kreftsyk så kommer du fortære på arbeidet, hvis du får 20 % mindre lønn. Dette synet her må vi gå til frontalangrep på! Det er et menneskesyn som er pil – pil råttent! Det er da ikke slik at folkene våres, når de blir arbeidsledige, vil være arbeidsledige og gå på arbeidsledighetstrygd. Vi vil ha arbeid! Er vi så uheldig at vi blir arbeidsledige så vil vi da ikke gå på sosialen? Det er det dem prøver å framstille hele dette her på. Når vi skal gå i et inntektspolitisk samarbeid og ikke stilte ultimate kravet; skal vi ha et samarbeid om dette, skal ikke de arbeidsledige være dem som lider under dette! Vi må prøve å rette opp denne feilen. Det er der vi viser at vi er solidariske med dem. Dem har noe å greier seg med. Det var bare det jeg ville si kamerater! Takk!

Roar Flåthen:

Takk til deg Størk. Da har ikke jeg flere som har bedt om ordet. Til deg Jarle, så oppfatter jeg at du ikke har levert noen konkret forslag, det var synspunkter.

Da gir vi ordet til deg Gerd-Liv for å oppsummere debatten.

Gerd-Liv Valla:

Møteledere – Representantskap!

Sier takk for de innleggene som er kommet. Marit, du hadde et forslag til et tillegg til uttalelsen som gikk på rasing av offentlig virksomhet. Det synes jeg virker helt uproblematisk å ta inn. Håper jeg at jeg har Representantskapet med meg i det.

Så synspunktene til deg Jarle: Det er klart at det er veldig viktig det du tar opp, men som Roar sa, så var det ikke noe konkret forslag du har inn, men vi tar det med oss.

Størk – Forverringen av de lediges kår. Det er et eksempel på en sak hvor vi har kjørt meget høyt. Vi trodde faktisk at regjeringspartiene som KrF og Jon Lilletun uttalte seg her før revidert gikk gjennom, så trodde vi kanskje at de hadde skjont hvor skammelig akkurat det der var. Bondevik sa at vi skulle bry oss – Karl I. Hagen har sagt at vi er opptatt av de lediges situasjon, men samtidig så gjorde de kuttene i ledighetstrygden. Vi fikk begrunnet det av Jan Tore Sanner som er finanspolitisk talsmann for regjeringspartiene, med at de ledige trengte et spark bak. De sa det Størk, og det var det du og synes, et menneskesyn som er helt uakseptabelt! Vi skal fortsette! Det skal vi love! Vi skal fortsette å kjempe for at de ledige skal få tilbake den ledighetstrygden de har. De bør ha forbedret vilkår for den norske ledighetstrygden ligger på et veldig lavt nivå i forhold til andre land. Vi har ikke et Stortingsflertall som er med oss. Vi har ikke noen Regjering som er med oss. Jeg skal love deg dette skal være sterkt inne når vi nå skal vurdere et tariffoppgjør til neste år. Det skal vi gjøre på representantskapet rundt februar-mars, så da kommer vi tilbake til akkurat det. Driv politisk virksomhet alle sammen for å få synliggjort hva Regjeringen driver på med i forhold til de ledige og i forhold til passivitetet når det gjelder det som er vårt viktigste nemlig arbeid til alle. Som sagt! Forslaget fra Marit virker helt greit.

Roar Flåthen:

Takk til deg Gerd-Liv! Da er det slik at uttalelsen er tatt opp og vi har fått et forslag. Det skal inn i det første avsnittet som er fremhevet helt i siste setning. "Det er helt forkastelig at staten gjennom ulike ordninger bidrar til utflagging av bedrifter". Så skal det altså inn: "og rasing, privatisering av offentlig tjenester". Foreslår at den da blir tillagt uttalelsen og at vi da tar opp uttalelsen til godkjennelse.

Uttalelsen:

LO: Krever nye grep mot arbeidsledigheten – og et styrket bedriftsdemokrati!

Norge lider nå under en manglende industri- og næringspolitikk. Dette har ført til en kraftig økning av arbeidsledigheten. Bedrifter nedbemanner og flagger ut i stort omfang. Lønnsomme arbeidsplasser legges ned. Samtidig opplever vi investeringstørke for å skape ny virksomhet og nye arbeidsplasser i Norge. Mange av de bedriftene som nå legges ned, flagger ut eller reduserer bemanningen er hjørnesteinsbedrifter i distriktene. Hele lokalsamfunn rammes nå av krisen i industrien og i konkurranseutsatt næringsliv. Det undergraver levedyktige distrikter, grunnlaget for tjenesteyting og en sterk kommuneøkonomi for å trygge velferden. Stadig flere arbeidsplasser trues av konkurs, nedleggelse og utflagging. Det er helt forkastelig at staten gjennom ulike ordninger bidrar til utflagging av bedrifter og rasing og privatisering av offentlige tjenester.

Norge mangler en helhetlig og langsiktig industri – og næringspolitisk strategi. Regjeringen gjør ingenting for å sette inn mottiltak og styre utviklingen. En slik mangelfull og tafatt nærings- og industripolitikk har ført til at tusenvis av industriarbeidsplasser er blitt radert bort.

Samtidig bidrar eiere uten samfunnsansvar til å forsterke krisen i industrien og på arbeidsmarkedet. Dette er moralsk fokastelig. LO krever at eierne nå tar et langsiktig ansvarlig eierskap for arbeidsplassene i Norge. Det kravet rettes også til staten som eier. Vi forlanger at Norsk Hydro og Statoil ivaretar sine forpliktelser for investeringer og arbeidsplassene i Norge.

Arbeidstakerne opplever å bli kasteballer og rettsløse brikker i et spill hvor lønnsomme arbeidsplasser blir lagt ned. Det eneste som gjelder er avkastning og størst mulig fortjeneste for eierne. Brutaliseringen av arbeidslivet rammer både offentlig og privat sektor. I sum preges norsk arbeidsliv av en rekke ulike trekk som skaper usikkerhet for jobbene, stress- og makteløshet blant stadig flere mennesker. LO krever at omstillinger må skje under trygghet – og i nært samarbeid med de ansatte. Vi opplever et bedriftsliv som styres mer og mer av børs og kortsiktig profittpress. Denne markedstenkningen slår nå også inn i offentlig sektor gjennom stortilt privatisering, svekket offentlig og demokratisk styring og nedbygging av statlig eierskap.

LO krever nå kraftig grep for å snu denne samfunnsutviklingen. Derfor stilte LO klare krav til stortinget i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett for å få norsk økonomi på rett spor og aktiv innsats for å bekjempe den uakseptable høye arbeidsledigheten. LO følger opp dette arbeidet gjennom en bred næringspolitisk tiltaksplan for en offensiv satsning for konkurranseutsatt næringsliv.

LO krever nå at både myndighetene og eierne bidrar positiv for å gi næringspolitikken et nasjonalt løft. LO har tatt ansvar i inntektspolitikken for å bringe norsk økonomi på fote igjen. Det har ført til lavere rente og lavere kronekurs. Nå må regjeringen få Norges Bank til å fjerne ytterligere frykt og uvisshet gjennom et skjerpet mandat.

LO krever samtidig at bedriftsdemokratiet må få ny mening og nytt innhold. LO vil kreve styrket medinnflytelse fra de ansatte i forbindelse med nedleggelser og omstillinger. Hovedavtalene må styrkes. Ny lov for arbeidslivet må bidra til et mer menneskevennlig arbeidsliv og styrke arbeidstakernes rettigheter. LO vil både avtaleveien og politisk arbeide for å styrke bedriftsdemokratiordningen og de ansattes innflytelse og medbestemmelse.

Det er nødvendig med kraftig innsats for å motvirke et arbeidsliv med svekkede faglige rettigheter og respekt for faglige tradisjoner.

Er det noen som ønsker å stemme imot. Uttalelsen er enstemmig godkjent! Takk for det! Da vil jeg takke forsamlingen for godt samarbeid og overlater klubba til Gerd –Liv.

Avslutning

Gerd-Liv Valla:

Da vil jeg først takke Roar for fin møteledelse og så en takk til Representantskapet for godt samarbeid og gode innlegg. Vi tar med oss de kraftige innleggene som er kommet i forhold til den viktige jobben vi holder på med på arbeidslivsloven og på våres organisasjonsutredning. Takk til dere alle sammen! God sommer og vel hjem!

Møtet er hevet!

Ajourført: 30.06.03

Navnefortegnelse over representanter
Til
Representantskapsmøtet 25. juni 2003

ARBEIDERBEVEGELSENS PRESSEFORBUND (APF)

1. Lars Løkkebø

FORBUNDET FOR LEDELSE OG TEKNIKK (FLT)

2. Jarle Molde Vararepresentant
3. Trygve Westgård
4. Jorunn Egeland

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND (NAF)

5. Erna C. Dyngre
6. Kjell Borglund
7. Helge Haukeland
8. Runar Sjøstad
9. Eva Jenssen Ikke til stede

EL & IT FORBUNDET (EL & IT)

10. Trond Berg-Hansen Vararepresentant
11. Hjørdis Henriksen Vararepresentant
12. Jan Olav Andersen
13. Øivind Wallentinsen
14. Jarle Eide
15. Svein Davidsen

FELLESFORBUNDET (FF)

16.	Aage Andersen	
17.	Vidar Brynsplass	
18.	Arve Bakke	
19.	Arne Hagen	
20.	Steinar Karlsen	
21.		Forfall representant og vararepresentant
22.	Trond Hagen	Ikke til stede
23.	Jarle Helland	Vararepresentant
24.		Forfall representant og vararepresentant
25.	Anne Marie Pettersen	
26.		Forfall representant og vararepresentant
27.	John Erik Ullestad	
28.	Boye Ullmann	
29.	Arthur Vorren	

FELLESORGANISASJONEN FOR BARNEVERNSPEDAGOGER, SOSIONOMER OG VERNEPLEIERE (FO)

30.	Siv Karin Kjølmoen
31.	Bård Hogstad
32.	Ingri-Hanne Brønne

NORSK FENGSELS- OG FRIMSORGSFORBUND (NFF)

33.	Jorunn Foss	Vararepresentant

NORSK GRAFISK FORBUND (NGF)

34.	Anders Skattkjær	
35.	Roar Bjerke	Vararepresentant

HANDEL OG KONTOR I NORGE (HK)

36.	Karin Torp	
37.	Stein Kristiansen	
38.	Bjørn Miettinen	
39.	Sigfred Haugen	Vararepresentant
40.	Mona Hagen	
41.	Ingrid Woldengen	
42.		Forfall representant og vararepresentant
43.	Turid Sundsetvik	Ikke til stede

HOTELL- OG RESTAURANTARBEIDERFORBUNDET (HRAF)

44.	Eli Ljunggren	
45.	Claus Jervell	
46.	Bjørn Nordhaug	Vararepresentant

NORSK JERNBANEFORBUND (NJF)

47.	Kjell Atle Brunborg
48.	Øystein Sneisen

NORSK KJEMISK INDUSTRIARBEIDERFORBUND (NKIF)

49.	Birger Blomkvist
50.	Frank Bakke
51.	Ivar-Kristian Kaalstad
52.	Live Kr. S. Skistad
53.	Arnfinn Miland

NORSK KOMMUNEFORBUND (NKF)

54.	Anne-Grethe Skårdal	
55.	Inge Mellemsether	Vararepresentant
56.	Nina Solem	
57.	Svein Kristiansen	
58.	Siw Østerdal	Vararepresentant
59.	Eva Vida Berg	
60.	Jan Helge Gulbrandsen	
61.	Arne Sveen	
62.	Astrid Tjellhaug	Vararepresentant
63.	Randi Munch Aanonsen	
64.	Geir Mosti	
65.		Forfall representant og vararepresentant
66.	Anne Bondevik	Vararepresentant
67.	Oddbjørg Strømme	
68.	Margrethe Wilthil	Ikke til stede
69.	Gerd Eva Volden	

NORSK LOKOMOTIVMANNSFORBUND (NLF)

70.	Roald Nyheim	Vararepresentant

MUSIKERNES FELLESORGANISASJON (MFO)

71.	Arnfinn Bjerkestrand

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND (NNN)

72.	Arild Oliveren	Vararepresentant
73.	Diana Montes	
74.	Morten Brostrøm	
75.	Anne Berit Aker Hansen	
76.	Terje Falstad	
77.	Jon Erik Lyng	Ikke til stede

NORGES OFFISERSFORBUND (NOF)

78.	Forfall representant og vararepresentant

NORSK OLJE- OG PETROKJEMISK FAGFORBUND (NOPEF)

79.	Øivind Gregersen
80.	Torbjørn Teigland
81.	Lill Heidi Bakkerud
82.	Harald Sjonfjell

NORSK POST- OG KOMMUNIKASJONSFORBUND (NPK)

83.	Ingeborg Sætre
84.	Hans Fredrik Danielsen
85.	Paul Magnus Gamlemshaug
86.	Arne Andreassen
87.	Gerd Øiahals

NORSK SJØMANNSFORBUND (NSF)

88.	Rigmund Storøy
89.	Jørn Halsen
90.	Marlèn Hauge

SKOLENES LANDSFORBUND (SL):

91.	Forfall representant og vararepresentant

NORSK TJENESTEMANNSLAG (NTL)

92.	Tor-Arne Solbakken
93.	Arne Klausen
94.	Rolf Andreassen
95.	John-Arne Birkeland
96.	Synnøve Kitdal
97.	Tone Rønoldtangen
98.	Tone Sønsterud

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND (NTF)

99.	Roger Hansen	Vararepresentant
100.	Torbjørn Kristoffersen	Forfall representant og vararepresentant
101.	Torbjørn Reigstad	Ikke til stede

NORSK TREINDUSTRIARBEIDERFORBUND (NTAF)

102.	Hildegunn Brune

NORSKE IDRETTSUTØVERES SENTRALORGANISASJON (NISO)

103.	Forfall representant og vararepresentant

ØSTFOLD FYLKE

104.	Bjørn Sneli	Vararepresentant

OSLO FYLKE

105.	Kleiv Fiskvik

AKERSHUS FYLKE

106.	Iren Bekkevold	Vararepresentant

HEDMARK FYLKE

107.	Frank Bjørneseth

OPPLAND FYLKE

108.	Størk Hansen

BUSKERUD FYLKE

109.	Per Aakvik

VESTFOLD FYLKE

110.	Thor Åge Christiansen

TELEMARK FYLKE

111.	Marit Sørle Rød	Vararepresentant

AUST-AGDER FYLKE

112.	Hans J. Fjellidal

VEST-AGDER FYLKE

113. Terje Næss

ROGALAND FYLKE

114. Turid Søndervik

HORDALAND FYLKE

115. Haldis Revheim

SOGN OG FJORDANE FYLKE

116. Atle Reidar Sandnes

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

117. Marit Thorsteinsen

SØR-TRØNDELAG FYLKE

118. Siv Svanem Vararepresentant

NORD-TRØNDELAG FYLKE

119. Per Moen

NORDLAND FYLKE

120. Ulf Iversen

TROMS FYLKE

121. Roy-Olaf Andreassen Ikke til stede

FINNMARK FYLKE

122. Irene Pettersen Vararepresentant

SEKRETARIATET

123. Gerd-Liv Valla	
124. Roar Flåthen	
125. Finn Erik Thoresen	
126. Bente N. Halvorsen	
127. Arnfinn Nilssen	
128. Hans O. Felix	Forfall
129. Kjell Bjørndalen	
130. Jens Petter Jensen	Forfall
131. Sture Arntzen	Forfall
132. Olav Støylen	
133. Jan Davidsen	
134. Gunhild Johansen	Forfall
135. Torbjørn Dahl	
136. Morten Øye	
137. Turid Lilleheie	Ikke til stede

VARAREPRESENTANTER TIL SEKRETARIATET

138. Per Gunnar Olsen	Forfall
139. Rita Lekang	
140. Ellen Stensrud	
141. Trin Lise Sundnes	
142. Odd Christian Øverland	
143. Leif Sande	Ikke til stede
144. Magnus Midtbø	
145. Per Østvold	Forfall
146. Randi Reese	
147. Ove Dalsheim	
148. Roger Andersen	
149. Erik Bratvold	
150. Jens Hoel	Forfall

HK FAGBEVEGELSE

151. Øyvind Rongevær

ARBEIDERNE OPPLYSNINGSFORBUND I NORGE (AOF)

152. Anders Kristoffersen

REVISJONSUTVALGET

153. Brit Renngård	
154. Tom Røisi	
155. Steinar Karlsen	Ikke til stede
156. Margot Kvalvik Fon	

SAMARBEIDSKOMITEEN LO/DNA

- 157. Utgåar
- 158. Jens Stoltenberg Forfall
- 159. Hill-Marta Solberg Forfall
- 160. Martin Kolberg Forfall
- 161. Finn Jota

LO-SKOLEN, SØRMARKA

- 162. Einar S. Birkeland

GJESTER

- 163. Tor Aspengren Forfall
- 164. Einar Strand Forfall
- 165. Liv Buck Forfall
- 166. Ole Knapp Forfall
- 167. Esther Kostøl
- 168. Svein-Erik Oxholm Forfall
- 169. Leif Haraldseth Forfall
- 170. Yngve Hågensen
- 171. Jan Kr. Balstad
- 172. Evy Buverud Pedersen

LOs DISTRIKTSKONTORER

- 173. Rolf-Thore Hildebrandt
- 174. Kari Hauge
- 175. Olav Lund
- 176. Åge V. Nordby / Iver Erling Støen
- 177. Aud Watnebryn
- 178. Svein Fjæstad
- 179. Knut Liljeberg
- 180. Agnes Norgaard
- 181. Per-Kristian Finstad / Elisabeth Haaversen
- 182. Svein Fjellheim
- 183. Vigdis Ravnøy
- 184. John Bjarne Hjelmeland
- 185. Mellvin Steinsvoll
- 186. Kjell Flønes
- 187. Liv Thun
- 188. Øivind Silåmo
- 189. Jan H. Elvheim
- 190. Bjørn Johansen

LOs ANLEGGSKONTOR I HAUGESUND

- 191. Kåre Karlsen Forfall

LO-KONTORET I BRUSSEL

- 192. Knut Arne Sanden

LO-AKTUELT

- 193. Svein-Yngve Madssen

KARTELLENE

- 194. Jørn Th. Prangerød Forfall
- 195. Berit Berg
- 196. Odd Strand

ERNST & YOUNG

- 197. Kjetil Andersen
- 198. Helge Bettmo

ARBEIDERBEVEGELSENS
ARKIV OG BIBLIOTEK

74757553